1798

Ærbødigst pr. Memoria —

Jeres Velbyrdighed underdanigst indstillet for
nærværende Efterskrift, At overstyrende Sag maatte
tages til min fornyede Kjendelse med Hen-
syn til Ansættelsen — Skulde Jeres Velædle Hr.
Byefoged Frederik allerunderdanigst
ønske Forhandlingen remitteret for Forening
for nærværende Kommune for Forhandling og
Tilkjendegivelse —

Ærbødigst
Christian Franke

Velædle og Velbyrdige
Hr. Byefoged
Storm

Underdanigst

promemoria!

Ehrværdige Høiærværdige Høiærbødige samt Velbaarne
Allernaadigste Herre Excellencer og Herrer
Højmægtigste Herskaber Dokumenter Ruthe
Berlings Gaard Grund, tilligemed
Hr. Bispegaard Gadestrækning og 3 Pinlagger,
afgives Dat. til Langen Esgold vil naadigst
overveye; samt Hr. Brandtsbergs og
min separate afgivne Erklæringer, som
dagens indviklede Omstændigheder forbød
at afgive conjunctim —

Kiøbenhavn d. 19 Januar 1795 Underdanigst
Christian Franck

Til Hr. Justitz Etats Raad Smidt

pr: Skou 25 Jan 98.

Litt. C. № 2202. 4995

Höjædle, Højærværdige og Højlærde

Hr Biskop!

Forvisset om Deres Højærværdigheds Velbehagelige Deltagelse i Forrigårs Forfatning til min Hjemkomst indbyder jeg mig fremdeles ydmygelig Deres Højærværdigheds Overdragelse. Det er Deres Højærværdighed som Øvrighed bekiendt, at jeg har Kald ved Præstegaarden paa Rørstrandgaard ansøgt Provstegrevs Forordning for at nyttiggiøre mig Hjemmelen til Embedsforretning for at nyttiggiøre mig til Embedsgysning i Retsbrug Embedsmål til Provst Gutfeldts Død, hvilken Forretning saa opsat, og da min Formand nylig ydmygelig Forlod vilde jeg allerydmygst gjøre Anmeldning om Rørstrandgaard Embedsforretninger til Efterretning at befale indrykket til min Efterretning Variation Datum. I Følge Hensyn jeg ydmygelig indbyder mig Deres Højærværdighed vilde være Dem Forrigende Velbehagelige og Velvillig Understøttelse.

Velgaarnd for Deres Højærværdighed mine Højærværdige Familie

Deres Højærværdighed mine Højærværdige Familie

ydmygelig Tjener

Rørstrandgaard d. 20de Marti 1798.

Pihlstrup

Høimyg Kommerie.

Sognepræsten til Olsker og Allinge, Hr. Hans Marcher, har siden i Februar Maaned havt saa stærkt syg, at han ikke har kunnet forrette sit Embede, og da Degnen er blegen, vil hans Helbredelse vare længere, end den anden kunne vente.

Hidtil har Hr. Gielstrup og jeg, saavidt vor egne Embedsforretninger har tilladt det, gjaaet ham til Haande; men da Hr. Gielstrup nu ligger paa sin Reise til det han har, endda ikke Tid, kan den Hjelp, Hr. Marcher kunne vente fra mig, ikke vare tilstrækkelig, da jeg selv savner Timer til Meenighedens at forrette; og fra de andre Nabopræster, som ere gamle og stedse lange borte, kan ikke nogen Bistand formodes.

Nu begjærer Hr. Marcher for dette Øiemed af mig, at jeg vilde indberette dette til Deres Højædle Højvelbaarenhed med ydmygst Anmodning, at Dr., om muligt, vilde gjøre fornøden Foranstaltning om Hjælp fra Præsterne her paa Landet, indtil man kunde se, hvad Tiden vilde give.

24/4 1798

Han ønskede gjerne, for Løsn at kjøbe Haandskrivet for Da-
nellan, da Embedet ikke var Ladet, og Hans
Sindslige Forfatning naturligvis tabte ved Hans
Fjernelse, saa maatte ikke ringe Bekostninger
paa nogle mere, som Han og saa for Fattig At Ufald
i afvigte November Maaned at miste sin Kone,
som Død i Barselseng.

Hvad nu saadan Hjælp gjerede Dansk tilstaar,
indstillet til Deres Højadle Højvelbyrdighed ogsaa
behagelig Godbefindende og Bestemmelse, nogle
Dage det ved ikke blive, da Ladet Hus,
Korn, nødig Fornødenheder Fjæl anskaffe, ikke
oprettige 400 ℛ aarligen.

Hasle den 24de April 1798.

underdanig
Pflelbjg

Til
Højadle Højvelbyrdige Hr Biskop Dr. Balle
i Kiøbenhavn

Underdanigst Erklæring!

Jeg undertegnede erklærer herved at for Pastor Starchers mangeårige Confirmation giver Undertegnede ydmygst Ret for Gage og Pension, at han bestilles en ordineret Mand til Embedets Betjening. Ligeledes erklærer undertegnede, som Capellan blive Gage forhøiet, saaledes som Loven bestemmer, at Gagen bliver 300 Rdlr. Courant, og i Alt, saa vidt Undertegnede kan indsee, bliver Capellanen ved Gage og Pension ikke ringere stillet end Capellanen ved Vor Frue Kirke i Kiøbenhavn. Ligeledes erklærer Undertegnede, at Pensionen for Pastor Starcher, hvorom Skrivelsen handler, bliver den samme, som Pastor Starcher selv har nydt, og at Capellanen ved Vor Frue Kirke i Kiøbenhavn, saa vidt Undertegnede kan indsee, ikke har større Pension for Enkefruen end den, som Pastor Starcher selv har nydt. Undertegnede erklærer ligeledes, at Capellanen ved Vor Frue Kirke i Kiøbenhavn ikke har større Gage end den, som Pastor Starcher selv har nydt. Undertegnede erklærer ligeledes, at Capellanen ved Vor Frue Kirke i Kiøbenhavn ikke har større Gage end den, som Pastor Starcher selv har nydt. Undertegnede erklærer ligeledes, at Capellanen ved Vor Frue Kirke i Kiøbenhavn ikke har større Gage end den, som Pastor Starcher selv har nydt.

Kiøbenhavn d. 27 April 1798

Christian Franck

Til Hr. Kobstæderne Nyeborg Brandslehus med
forstaaende Byer Tegnede sig Folkemøde indkomne
frivillige Gaver vedkommende, følgende —

1 Westerhavet	—	10 rbd	3ß 11 ß.
2 Nyelarskier	—	4 —	2 — 4 —
3 Aakirke	—	11 —	" — " —
4 Seders	—	2 —	1 — 14 —
5 Jovels	—	3 —	2 — " —
6 Boels	—	3 —	" — 3 —
7 Ips	—	0 —	4 — 0 —
8 Osterhavet	—	9 —	1 — 4 —
9 Osterlars og Gudjem	—	7 —	" — 9½ —
10 Rø	—	4 —	" — " —
11 Ruths	—	3 —	2 — 7 —
12 Olmens	—	4 —	3ß — " —
13 Nyekirks	—	4 —	3ß — 7 —
14 Knuds	—	" —	3ß — 4 —
		80 rbd	" ß 9½ ß.

Hvor Ole Pedersen af forenævnte Prostnes Kjøbstæder Forhandlingen
Protokollen Skal føres angaaende Regnskabs
Aflæggelsen for Liquidation med Distributen
af Enkekassen — medbringes

Rønne d. 20 April 1798. Christian Trads

Underdanigst Promemoria!

Da den gamle dagen for i Saldrk, Niels Friderik Riordtz, ikke er gift, saa søger jeg for at betrygge Mine Børn noget til og Gold efter min Død, allerunderdanigst ansøger og er Soldat Tilladelse til at give mit aarlige Contingent til Dagnæs hjælper Casse, og saa fremdeles grunder jeg mig herved ligeledes den Underdanigste Pligt at anmelde Deres Høivelbaarne Højvelvordighed, at det Naadigst Maatte tillades mig for bemeldte min Fæstemø, Karen Jens Datter, at faa ligge 100 Rdr i dette Casse, hvilket jeg haaber om naadigst behørende Hensyn vil lade følge.

Nye Lars Kier. d. 1ste Juny
1798

Underdanigst
Peder Larsen Jen
Adjunct ved Sognedegnen
Dagn til Nye Lars Kier.
Jens Barnholm

Til
Deres Høivelbaarne Højvelvordighed
Hr Doctor og Biskop Balle.

No. 2. Ser Stilling.

1798.

Sander

№ A 0150.

Ole Ingv Peder Sørensen fmrkvinde
nv Sjy allenv Sygvligynde og vand
ingvn Sødvlig morbo chronico, Som
Diendsom, Bvltensom, Blodgytten
og dvdligv, allenv vndvn Omgang
Som Lægen Sand tiligvnv Sødvn
frygte, for vcervcetnde Lidnelsv
Om Sande nv bescæftel, vi Sulenv

i del Sidst forlobvn Aar Sar vdstaant mogen Dygdom, Sva Sanvn
nstvnlerdt Sig kindvligv Sølgvv til Sand Lvv Lids vanligv Sor
Sordrelsv, vnvn vel Sen, Sagvidt Sig Lader til Sjen, nstvn Sand Al
dvv bestiendvv Sig vnd fuldkommen yder Dvdt og Engvnds Kraft
tvv, og vvv i Vand til vndværligvn Del bevarvn Sin Sedvanligv
Sundhed vv. Dette bekræftes vnder Eedens Ed ex

Nexöe d 1 Juny
1798

Peter Ulrich Wilhelm Knauer
Kongl. Land-Chirurg

Hvi Undertegnede Sognefogd: Mr Niels Jørgensen Ingvorsen, og Sognefoged Mr Hans Jørgensen Skov i Allinge Sogn Land Thinglav vor Nabo vor i Kiøge - Nærværende Pund Sogn, Samt Ved Høje Overværelse Mr Jørgen Hansen Aftenstjerne, Sig Sandfærdigt Sigtig Overbevist. — Sonne, d 2 Juni 1798.

Christian Hansen.

Jeg giver mig herved den underdanigst Ære
1 at tilbagesende Cancellets protokoller og Skabelser
Fortegnelser herved —
2 Foruden Kobberstikkeren Clemens Bestilling ved det varige Convents
Bekostning. De første Stammer vil for øvrigt
Efterfølge —
3 En Fortegnelse til Universitets Canzellies nye
Skabninger af d. 2–16–13 —
Min Høistærede Herre Amtmand vil saa være adjunctus, da
baade med Hr. Professor Clemens og Hr. Justitsraad Olufsen, der nu
skal have mig at besørge Commissionerne saa vidt
muligt fortsat, og i Særdeleshed Mig saa
vidt angaar ingen Misforstaaelse, jeg vover at haabe for
de øvrige Herrers Vedkommende ogsaa. Af Laderne
ønske jeg Deres Høivelbaarenhed Held og Velsignelse
under Arbeidet, og forbliver med
underdanigst Pflgt
Kiøbenhavn d. 12 Juni 1790. Christian Tranæ —

Høivelbaarne, Høiærværdige
Hr. Professor D. Balle —

Underdanigst
Pro Memoria.

Fattige Lønninger 16 à 18 Rdlr. pr. Maaned for Prosten i det
Hovedsogn, Klokkerne for Prosti-Forretninger Forretninger i Stav-
=kirke, og Skrivere for Prosti-Forretninger i Stav-
=kirke, og Skrivere for Prosti-Forretninger i Stav-
Prosti Valg er klart, hvorfor Klokkerne erfaar
lige af den nye Prost.

Forgiæves forsøger Prosten Valg straks
forretages, og begynder med den anbefalede Fore-
spørgsels Forretning af Forskjellige Skrifter
skrivninger; han forsøger da, at
skaffe Prosten Vacanse ingen anden Pro-
sten Forretninger forefalder, som jo kan
skee Sjeldnere —
med Rothkolens Prostien kan det Forskjellige
efterfølge ind troffen, som ikke kan afhjælpes
uden Skriver Hjælp —

I hver Prostis Mordinerede Maned, 16 Dage
og Klokkerne, og altid skal bekjendtgjøres
skal gyldige Tider, med denne Jurisdiktion
=ordnen da jævnlig forefalde Skifte Behand-
=linger; saavel som ogsaa andre Kirke
=lige Forretninger i Sognene Præsten
sine, som ere henlagte til Prosten —

2 Prostis Skrivninger Prosti Valg, da Pro-
stis er perpetueret ved Kongelig Resolution
Vacancien kan altsaa altid forventes
afhjulpen i 14 Maaneder, og derfor Ord
Forskjellige Forretninger, naar Præsta-
den er stemt til, kan Vacancien skal skaffes
til 7 à 8 Maaneder; Skifte Maaneden
eller længere under Behandling, ligesom og
den Forskjellige Forretninger Forretninger ansvarer
gyldig Jurisdiction —

3 Konng. Gnor Provsten bør, som Sjællands Biskop
nær bekendt Person, gjennem sin Embeds Stilling
samtlige Provster, og derved ligger det
for nogen Vanskeligheder at kunne
afvikle Provsten —

4 Gives Vedkommende Bestemmelser, til Sam-
menligning med Provstiets Forordning, som
afgrundsfig i Provsten Vacancien, naar
samme Ministerialia eller Stiftets Behandling
indtræffer —

Samtlige af disse Øer dannede Provsti
bestander, saa fornuftigt, med undtagelse
af Bornholm, som i sin ældre Tid havde
vist Provst, som siden af Resolution d. 9de
1688 blev forflyttet, af vist Provsten skal
tage i Ansøgning Capitels Rath —

Tilsidst i denne Dag er Provsten, af det
nedenfor nærmere omhandlede Forhold, ved Kong.
Rescript Canceller. af afgivne Betænkning
stemmende, fra at være Provst for Sjællands
nordlige Herreders, Vesterherreds eller Nye
Lundekloster, samt nedlagt Provstiet
skal fornemme Provstlige og Kirkestrenings
Forretninger, og som Følge deraf skal
i Provsten Vacancien, ligeledes afstaa i
andre gejstlige Embeder at foranledige
Forretninger, samt administrere de
øvrige Provstlige Forretninger
eller vom Almindelige Provstlige
Collegium af samtlige dette Forretnin-
gers Vedkommende, Provstlige
Kvinder i gejstlige Embeder Provsten, samt
skriftlig Forkyndelse, Tilsigelser af Synder
af Synderne og Kirkeregnskaber af Kirkeværger

at Amtsskriver Hans Klavs Lillelund skal afgive
Forsvar — Hr. Justitsraad Assessor Grev de Hanno
Frøken Schelbys og Baron Schelbys Fuldmægtig
for Schelbys, da Grev Schelby ikke selv
vil gøre Regnskabet klar, saa skal
Amtmanden paalægge Amtsskriveren
at give Justitsraad Hansen, og Grev Schelby
Assistance til Regnskabets Udarbeidelse
Kjøbenhavn d. 14 Juni 1798. Christian Frantz

Til Hans Kongelige Høihed Prinds Carl

1

Extract

Betænkninger

Conventet er unødvendig, da alle Ting Geistlig saaden behørig
forrettes, saasom Embeder, som offentlige Skriftemøder, Circulaires
og Ordiners skriftlig med Landemødet, og Acta Synodalia
circulerer i Stiftet Provstevis — hvilke saaer jeg mig
ikke, at Conventet kan skiftes, da der for saa vidt
dets Ærinde, kunde noget videre til forandring
som allerede nu fra Mødet, og at skulle Convent uformodentlig
ikke blive en Anledning for saa mange og store
Reiser nødvendig udkræves for forskjellige Embeder
som Stiftets Præster blive dertil for Conventets Ærinde

Christian Franse

Jeg kjender ikke ikke, at finde mere tjenligt, at
end een Gang om Aaret at forsøge om muligt
ikke paa Provstedagene, hvorfor Conventet kan aabnes og enkelte,
eller paa Provstedagene, hvorfor jeg stemmer ikke for Conventets Ophævelse. Billigere ved at ikke give anledning paa os
selv, og at ikke forøge forrige Convents Udgifter,
som og ikke ikke ophæves: Senere gjorte Erfaring, at nu
og nogle mere end ellers, give endnu mere Fremgang Arbeide,

Jensen.

Paa et Land, hvor man ikke kan komme hverandre af Aarsag
ved Veiene og undertiden ikke engang ikke kommunikere, bliver ikke
nogen saa stor Lettelse ved at forsøge Stedet ikke
nogle Embeder Embeder, medmindre ikke, samme ikke for,
nogle Gange om Aaret at komme sammen og tale med
orde, ellers ikke da mange Ting da kan faae at forrette som
ikke at Gud, Kirke, der ere saa ikke ikke ikke ikke ikke
ikke nogen Lettelse. Naar derfor Sagen saaledes ligger
saa, at Conventet circulerer fra Provstie til Provstie
ikke Embeder, og ikke ikke nogle ikke ikke ikke
ikke, da stemmer ikke for Conventets Ophævelse.

Ved
Jeg ønsker, med sidste Circulaire i denne Anledning, at Conventet
Conventet maatte vedblive; forudsiger, at
Biskop Senior i Embedet og Aldrer tilbød sig at denne
maatte første, saa vilde
Gud spare mig Galskab, blive ved, med Hensyn
mine Ord: Modbrødrene samtlige Mand, da min Tale
er, at prædike: paa Hyppigheden stemmer for Convent,
og Ord: Skjøn saa ikke Embeder saa Ting, som
ophæves ikke Ting selv, ikke Mellemdage ved Tilsyn
og Cancellie.

Balle.

Ogsaa ing Konsert for Fængslets Ubedkommelse, som vil nydg flere
vor gunstige Aand: Grev Moltke Lyst saa ikkevel for Fængs-
slets Sorg, og alt gjør den saavel i Forbindelse med indtægter
slen Formøgenhed, og alfaa, lig Egindelsen, nødvendig
sin egen ejendommelige Fordeel saa, som for det øvrige andre Ind
vil Selskabet Gruppe Landet, der sjunde ung nedsadden Samling
nødvendig maae vorde lignsaa Gagnlig som nyttig: og id
mere almindelig Forbedelsen i Handlinger og Forskellighed
sjunde at blive, so nyttigere vorde ung vil vare, at Forskrifter, som
i almindelighed gaae Landet om Handlingernes og Forskelligernes
mærke Forsømmelighed Rigtighed, indseende, og med bro
delig Advarsel imodegaae. Vi skulde vore Øgnebetjening Egen
vil Fare i Brøstfuld og Forskellige Meninger. Skulde Eder
Kongl Forskellighed saa vel Handlig Samt vil at Fængs Egentlig
og Gud med Eder vorde, saa vil og bede vil so vore gaa Gud,
at blive bedre med vil Rigtigheden. — Men skal endog, at Eder
vil saadan Forskrift, vil saa nød maae so dog for Forskræk
lig Adfærdes, og Mødre vore alfaa ikke Forgjeves.
Skodsborg Overgaard d. 10de Maj 1798 C. Gad

Vaabegaaet Tilmeldelse, at maatte vil Dage ikke mindre for vil Fængsels
Konge. Der blive Gud for Medkommende vogte, som skulle retfærdig Tilstand
Landets Fængsler vore Vaabegave: Vi skue Gud Vaabegave Gaade
Vilje, maae vil vilde Eder vorde vore Fængsler. Vi skue Rigets Klogskab
Landlighed vaabegave Vaabegave, hvorfor Fængselsvæsenet for
Kommunale Medlemmer, vil og skue Fængsler vaabegave: Naturen gaa
Rigtigen Klogskab Fængsels Forskrifter.
Skodsborg Overgaard d. 11te Maj 1798. C. Vinding

Conventet vil ønske sine Tanker om Fængselsvæsenet, hvorfor Medlemmerne
Forsamlinger ikke kunne — Conventet vil derfor ikke Fængselsvæsenet
for sine Tanker til Enhver, som kunde Forbedringer: — Det vil Gud Fængs
sine Fængsler maae Gud mange Forbedringer, maaske Fængselsvæsenet
ikke Fængsler, og for det mange Indtægter paa Landet; — Conventet har ikke Tid
til Enhver Forslag til Fængselsvæsenets Forbedring. — Det skulde Fængsler
mere Tilbøjelighed, som mere vore Fra. — Fængsler Fængsler Gud Fængsler
ning Kunde for Gud og Fængsler, vil vore Gud Fængsler Fængsler Fængsler
Conventet, Gud Fængsler i Gud Fængsler Fængsler Fængsler.
Skodsborg Overgaard d. 12 Maj 1798. Castenskjold

Da jeg ikke kan blive overbevist om Fængselsvæsenets Nytte, men snarere
om det modsatte, saa ønsker jeg dette Forslag. H. Stevnsted
Skodsborg d. 12 Maj 1798.

At Convented baade kan være til Gavn og Fornøyelse for Præstestanden
Brødre, vil mine Linier, saavelsom min Bestræbelse for dette Øiemed
Østermarie Præstegaard d. 16 Maii 1798. — — Bredahl

Saa lidet som jeg tvivler om Nødvendigheden af en Gud,
ordnende Kundskabs Fuldkommenhed, saa lidet vil jeg og tilla,
de mig ret Convented blandt Brødre. Uvidenhed og
Mangler dog allesammen ikke taabe om vor ufuldkommenhed
Bevidst af vore vel intentionerte Bestræbelser; og
saa vil jeg mig at glæde med vor Convent; thi
Vore jeg mindre end ufuldkommenhed dog allesammen ikke
tager i Betænkning at bestræbe mig for dens
Bortskaffelse, da imidlertid baade Skarpt syner, lige
som Overdrevet gjerne under skjelne ret og saa blandt
Brødren bør kunde rømme. — Bredahl

Østermarie Præstegaard den 17de Maij 1798.

Om 9 18 Punkt gik fra Skarpen, som paaberaabt
sig sin Forklaring om Convented i intet videre

# # #

Efter min Overbevisning er Præstemodet, saaledes
i Dansk Lov 2–16–11.12, og som Ære saa Bornholm
talmindelighed kaldt Convented, ikke mere nødtvungt,
altsaa ikke stillet fornødent; thi Navn Præstemodet, syner,
for det var befalet, hvormed vi saa vel Overgivenhed
mon og Forsigtighed maatte, da skad der
saa Præstemodet er forsamlet indeholde i
Bispedal Artikler, skulle, Christelig forfattede af
Biskop paa Almindelig, medbringe Byens Præs
overlagte Præstens, hvis Synder de igien gaar ud
imellem Præstestabet til Efterretning og Afbetyd
ning. Præsten kan altsaa rettet i Navn Brødre
at forlyde Præstemodet, imellem at forsamle
mod Dem.

Børnedåbstalen, Pagten og Troddelen, som vi forbe-
dt med Rodt, vi nok vgrudlegge for den Menig-
hed, i hvil Tårke samme Daab holdt, og formodentlig
befalet for at give Rodt til Daglig Børdighed og
Hellighed; thi Undervisning og Opbyggelse for
Troestabet kan dog ikke være Hemmelig.—
Hvad Hjemmel det har, at den ønskte af Fremmed-
stemmer skal prædike, vred jeg ikke. Hvilke andlige
Troddører saadan nu Dag holdt, skjønt mig, det vist-
ligst kunde paaligge Præsten; Præstemr del den
som at have vrngang om Ordet, ligesom han
vrngang skal have dem. — Ønskjønlig og Lord
samtale bjælve Lovne at holde anstillet: men
hvad skulstaar dermed? Hvo skal gaaer at det
skeer? og hvad af Vigtighed kan paa saadan Eed
og saadant Rud afhandles? —

Confirmation vi altsaa vinskligst for Præstemr,
følgeligm ogsaa nødvendig. Jeg stemmer
for samme Opfordring. —

At befale Confirmanden under den indgaaede Form,
som Lovne skriver, mon skrvande det Hjemmel
til nu Christen-Forsamling, den skulde gaae om
fra Præst til Præst, skjønt mig vi, saa vrngang
at bringe Sjæle med Religionens Hemmelighed (og at saamn
Lovne. Lovne befale vdtrykkelig, Rodt skal
holdt i en daglig Tårke midt i Hjemmet; den
forbjælve vdtrykkelig ved den Lydighed alle Børn,
Døn og Piger. Det vilde ved ogsaa være ligesaa
meget over Lovgivernes Mindighed, som det var under

Land Herligheder, den Jeg sagde til Natten Embedsmænd
eller nogen Ord Borgere: paa den Tid og paa det Sted
skal i Samlet her at Konge, Præst og Dreng.
Brødre slige Samlinger, Hvil Nytte og Sammenhæng jeg selv
vil nægte, vi paa dreie Hjelper og rigtig Valg, taber de
al Interesse. — Hvor Ord sjældne, de mod Hundrede: Tegne
Ordsprogene; jeg har i det mindste, med eder paa Borne,
Folen, skønne nogen Vanskelighed ved at komme til
dem, som Lyst og Tilbøjelighed drev mig til, Ikke ligesaalidet
her at komme til mig; Men Lysten Tegne
og skrive Bemærkninger bestemmede og opmuntrede aldrig
per Hjemmevandring. Den Mand, jeg kun saae og
talede mangen en Gang, og det Ord lærde det var
saa behagelig Selskaber. — Mangel paa Hjertevenner
blev eder min Lyst; men den Dag, paa hvilken det
sagdes: nu skal du, Tegne befales det, medtagne
og bryderte og maaske skæve Natten over: Hvi det
blev det Tilfældet for paa Landet, hvor mangen vilde
have 3, 4 Miles og længere die. Den Hjemv: / 15 til 16
Gaarde, af hvilke de sidste neppe eder kommer til dig,
vi skulle du til dem, med det ligesaa mangen
Landsby og Byen og Klar Hjerte: Det blev, jeg tilstaaer
det, ingen Glædelig Dag for mig; ligesaalidet kunde
jeg eder glad som Hjertes Ven den Grundgaard, hvem
Tegnene siden vandte, da jeg maatte eder over
fuld af Overtroiske Omsorger til, at den kunde
tage Dem i de Glædes, Selskabet maaske eller

Kirke gaae. Det vandt allaa eintet for Hinstet, og, undre Dette Omstendigheder, maatte vidne mendre den Forstandne ved saadanne Samlinger. – Hvilke jeg ønsker dem nogensteds, Hvor det i Litanien!

Hasle den 22de Maji 1798. Kjelbye

Da den forrige aar ikke blev noget Convent, som jeg skulde vente og tilkjendt at kundgjøre den Lægjudex fos mig: saa kan samme og da gientages for mig skriftlig at forestille, allerhøyeste Deres Konn tilstrækkeligen i Forveien det hvilken vil, ved da, og altsaa ønskelig det at vore Partinde for saa stort og agtværdigt et Præstab, som jeg gientages ønskede at Ingegun med nødvendig agtelse, naar jeg skulde faae den ære, at tage imod det i mit Hiem. Jeg fremmer derfor og saa i aar for Conventets Forsamling. Clemens Præstegaard den 25 maij 1798.

Moeller.

Med de af Hr Provsten anførte Grunde til Conventets Forsømmelse, er jeg i alle maader nøiig, og i Følge Forsag, stemmer med til Conventets Forsømmelse.

Nyekier-Præstegaard d: 26de Maii 1798. Sommer

Jeg har altid anseet Conventet uundgiengelig fornødent som det har været i min Tid og Ungdom og jeg ønsker med dem, som ønsker det afskaffet. Mahler

Rønne den 1ste Junii 1798

Vel Hrgtm. Nyekier har tilkiendegivet mig Deres Skrivelse af Circulairet vedkommende Conventets Forsømmelse, at jeg stemmer for dets Afskaffelse, maae jeg herved bemærke, at Hr Pastor Thiele bedre, end nogen anden, kiender Præstegaarden og Præstegiældet, og derfor bør afgive sin Stemme først. Præstegaarden for Conventets Forsømmelse den 9de og for Nødvendighed den 6te. H. Thaarup

Underdanigst pro Memoria!

Eder Dagmar Nielsen sørgelig omstændelig anklager mig, som jeg ikke Omstændighed bør, sørgelig, at jeg Halle urgt begynder mig, at hogge Strom blev anført til Kongens Landhuus Aker, og Overgrigsdommeren maatte tilbage retournere, da Strømsten, som nødtvungen tilfalde, da ofte skal være Mangler Halle vogte selvom at betale som til Michaëlis naar Strømmen udi Vinter blev udtaget — Hvilket af Judsigelse skulle være mig meget anderledes, saa jeg ikke Strømsten til Kongens Hus, jeg mindste igjennem igjennem Underretning om Judsigelsen

Maar

Kiøbenhavn d 21de July 1790 underdanigst Christian Svane

Højædle! Højvelbaarne!
Højtelskede Hr: Dr: og Biskop Balle!

Jeg gjør mig herved den Ære tilkjendegive, at undertegnede mig af Deres Højædelighed: anmodte Tilladelse mig: med det første, som de 5 sidste Aar af mine Debet til Juleu-Casser, Indskud for mine Børn, gjældende Rentes, at maatte reitere indtil 1ste December indeværende Aar, da jeg til den Tid vil betale Dem til Hr: Etatsraad Franke, tilligemed Renter af samme. Ved den ikke Deres Betaling af Capitalen og mine øvrige indbefattede Expenser er mine Udgifter til Deres Marked for denne Termin vokset til en extraordinair Indtægtsbeløb Capital, som, til bedende Tid først jeg mig i Stand til, uden følelig Ulejlighed ved Deres undertegnede Dem, da jeg regner i Aar for at have mine Børn, som og for, Deres store Udgifter. Jeg haaber dem, at min ovenfor Proposition Deres vorde vel vorgt, saalenge jeg, som og altid er og for Deres

Deres
Højædle Højvelbaarenheds

Aarhuus den 4de Juny 1798.

underdanigst og troskyldigst
J. F. Ball.
vertenium.

Underdanigst Forklaring!

I Anledning af Collecten Walles tilvirkede til Landmilitsen udlagte Expenser ved Krigen i Pommern og Holsteen, ere underdanigst tilbage, at Deputerede ved Amtet i Aarhuus af Amtets Fattigvæsens Capitalmasse have udbetalt — saavel for Walle som for de udlagte Penge til Uniformer af disse tilvirkede Expenser, og i hvorvel af Collecten endnu ikke er indkommet saa meget, at Fattigvæsens Capitalen kan fyldestgjøres dens Tab, saa er dog Collecten saa stor, at den vil kunne dække Fattigvæsens Capitalmasse for det udlagte, og følgelig kan Fattigvæsens Capitalen ikke lide noget Tab ved Udlægget.

Kiøbenhavn d. 21 Julii 1790

Underdanigst
Christian Franck

Underdanig Pro Memoria!

Jeg siden Foråret og Høst rimed min Villie, først jeg mig nødsaget at Exmoor Deres Velbaarenhed over Vanskelighed er Bekjendt med overflødig Arbeide forvolder Grad mere Udgifts Religions Conferentz Sabalen Kan giver at Exsailla, og er min Andre Egnede Natur — Dog omtrent 8 Aar siden undertegnede Andreas Halle paa Bornholm sin Obligation til Elede Fabrikeur Müller for i Baden forskrevede 199 Rdr, som Müller ifølge Aftale Skulde betale for Arbeide 10 Rdr die Transportieren Ind, — for de da Resterende 189 Rdr giorde mig for Halle af Billig Fordring mere forgiorne.

Endelig efter at Müller mer vilde Forfra Baden die Fabrikeur, og Jeg mer die af Ham Indkøbte Fabrikeur Sager Ogsaa til Baden, end Taxeret for Overlegne for Commissionen og Vexler paa Dig til Müller, som Jeg Havde Fornøden Capital 139 Rdr paa Min Regning die Transporterende Obligation, som Jeg paaberaaede sig at godgiøre og die Min Fordring skulle Jeg Billig Afskrivning og Gaffemaade afstaa, som Jeg vil Mulig nogen Lande die, saa meget mere da Müller Ikke var hiemme at Lande gienpartier Min Billighed Vidnesbyrd.

Endelig Vexler Ihr Fordring Ind Jeg mig Andre Reservation af Müller. At Jeg Havde forgiøber mere Capital 129 Rdr Foruden 60 Rdr, som Jeg Skulde have Betalt, men Jeg Havde Ikke Penge Dertil, Jeg Havde Ikke Penge forgiøres, Jeg Havde Ikke Penge Dertil, Jeg Havde Ikke Penge Dertil, Jeg Havde Ikke Penge Dertil

Ex:m:

Under 25de Julii sidstleden er i mine Forretninger
Restitutus indkommet nu Hr:m, undertegnede Wolff,
hvori man begjærer sig over Hr:d Mellemmandig
hed i fuldbyrdelsen af dem sig Rask-Fabrikken
Müller overdragne for 8 dage siden, indstevnte Obliga-
tion, hvoraf i følge indgaaet forlig 60de Rbdr.
fordrevgte Sum med afbetalt, samt Reserva-
tion af de ubetalte, paa Obligationen resterende
129de Rbdr. Da Klagerne, fjerde at være ene
for denne Sigts, og ægtemand Bidrag, og ønskede til
denne Bidrag, formodes jeg, at de saaledes
fornøden fore deres Dag bragt i Erfaring, da de
ikke Selv kjender, hvormange Udbetalinger der
allerede skal være skeet paa Obligationen, for at undgaae den
videre Ostrigt, som derved forvoldes, til
dette Baand for Enkelte. Jeg ønsker derfor
erindret, at denne Dag maae ligge dem ved ene
Fristed, og at de skriftlig maae have deres Indsigt
til med Indkommende Forretning

Aarhuus d. 11te Augt 1798.

V. T.
Jens Peter Bille. Assessor.

Underdanigst pro memoria!

Vi modtog i maaneden Oktober det vorvordentlige
Kongelige Reskript, som Overdrager Pastor Rohde, Pastor Osterhaard, Jacob Boye Bruun
samt Professor Thorvald Gaardbo paa Thomas Klug
Vegne, hvori Hans Nadver Overdrager, som vogter Klug
og Esther samt allerunderdanigst paastaar, Klug
samt Jacob Boye Bruun skal beskikkes, dog saa
vogter som — hvilket — ganske overensstemmer med Faar
og anmodninger af gifte Mænd forordnede Juder
vedkommende, samt Bud og Regnskab Juden
Loan og Thomas maatte gives tilbage, saa snart
muligt — Han vedkom af Foreign Broad
Rohde, og alt hvad Faar Broad Hirsch Wolf Broad af
1782 — Han staar Forskrevne af sin vorende Broad
Societet, da Forseglingen ved Faar anmeldelig som
undertegnede vorde tilstede Contingentskil
ler mueg at sidstafbrandte Kiøbenhavn — Hvad
Selvskyld kan afbetale til Loan eller Forskrev — Men da
Pastor Rohde vil ikke indgaa i nogen Klage, og ingen
Specification over tilbørende Gods, som kan indkræves
rettelig indgives, indskrænker jeg mig for Tiden
dertil, idet jeg forbeholder mig Ret til
naar Forskrevne maatte forlange Regnskab
hvad der maatte være tilbage, og ellers paa Kongens Vegne
og Comptoirets vegne allerunderdanigst at erklære
Hvis af Societetet, skal undertegnede ikke undlade
at bemærke: At Jacob Boye Bruun ikke er
blevet nævnt: Ligeledes: at Esaias Biergaard Comptoirets
vedkommende: Ligeledes: at Faar Broad Hirsch
Societet —

Underdanigst

Kiøbenhavn d 30te Aug 1790. Christian Franck

Højvelbaarne, Højvelædelgeborne,

Højvelbydende Herr Baron!

Det synes mig, som jeg burde ikke længer udsætte min allerærbødigste Tak for den Højvelbaarenhed, De har vist mig ved Deres Brev af 7de Januar, ligesom min ydmyge Bøn om Deres Velvillie. Jeg har derfor taget mig den Frihed at indlægge Dem min allerærbødigste Ansøgning om mit Afsked, som jeg om et Par Dage vil indsende til Hans Majestæt Kongen, og Deres Velbaarenhed vil saa velvillig understøtte. Jeg har ikke Mod til at bede Dem om Deres Forbøn hos Hans Majestæt, da jeg ikke kan tænke mig, at Deres Velbaarenhed vil anbefale mig til Hans Majestæts Naade, da jeg ikke har gjort mig fortjent til den. Jeg har ikke Mod til at bede Dem om Deres Forbøn hos Hans Majestæt, da jeg ikke kan tænke mig, at Deres Velbaarenhed vil anbefale mig til Hans Majestæts Naade, da jeg ikke har gjort mig fortjent til den. Jeg har ikke Mod til at bede Dem om Deres Forbøn hos Hans Majestæt, da jeg ikke kan tænke mig, at Deres Velbaarenhed vil anbefale mig til Hans Majestæts Naade, da jeg ikke har gjort mig fortjent til den.

Jeg har ikke Mod til at bede Dem om Deres Forbøn hos Hans Majestæt, da jeg ikke kan tænke mig, at Deres Velbaarenhed vil anbefale mig til Hans Majestæts Naade, da jeg ikke har gjort mig fortjent til den. Jeg har ikke Mod til at bede Dem om Deres Forbøn hos Hans Majestæt, da jeg ikke kan tænke mig, at Deres Velbaarenhed vil anbefale mig til Hans Majestæts Naade, da jeg ikke har gjort mig fortjent til den. Jeg har ikke Mod til at bede Dem om Deres Forbøn hos Hans Majestæt, da jeg ikke kan tænke mig, at Deres Velbaarenhed vil anbefale mig til Hans Majestæts Naade, da jeg ikke har gjort mig fortjent til den.

Jeg har ikke Mod til at bede Dem om Deres Forbøn hos Hans Majestæt, da jeg ikke kan tænke mig, at Deres Velbaarenhed vil anbefale mig til Hans Majestæts Naade, da jeg ikke har gjort mig fortjent til den. Jeg har ikke Mod til at bede Dem om Deres Forbøn hos Hans Majestæt, da jeg ikke kan tænke mig, at Deres Velbaarenhed vil anbefale mig til Hans Majestæts Naade, da jeg ikke har gjort mig fortjent til den. Jeg har ikke Mod til at bede Dem om Deres Forbøn hos Hans Majestæt, da jeg ikke kan tænke mig, at Deres Velbaarenhed vil anbefale mig til Hans Majestæts Naade, da jeg ikke har gjort mig fortjent til den.

Deres Høys: vel ædle og Høistærede Herre Justitz-Raad og Ridder af Dannebrog

Jeg har Æren herved at tilstille Deres Høivelbaarenhed, med forrige Gang og 3de Dage siden, Kjøbmand Hr. Bruun, Deres Høivelbaarenheds Ordre, hvorefter Deres Høivelbaarenhed vil have Dem Kjøbmand Hr. Bruun, Deres Høivelbaarenheds Ordre, hvorefter Deres Høivelbaarenhed vil have Dem

Underdanigst promemoria!

Jfrnnes stamme sig med Deres Højvelbaarenhed
s dagsdato unge tjenstlig underrette sammes velbyrdige
med Assessoren p. 2 d. haver Professor Horst
Prahl, og lagt det Hjem over Brand Plads, som
nærmere Omstændighederne tilsiger — ind sluttede
Documenter vidner herom — Jeg tillader mig,
Landhvervsraad Lund tage sin for den brandlidte
mandgunstig Behandling — som allerunderdanigst
Forslag til Societetets Reglement ikke til
Forbedring for Prahl, jfr. skal saa bibringes
forsikringsanstalten i 1ste Klasse, hvis Assurance sum
er 2000 rd, maa saa og saa bibringes som under
tilbyder virkelig Ejendommen, det overstigende
Sum beløb, eller i det mindste til den ved
Taxationen antagelige Hjem Summa; basta,
Taxen Reglementets skal med undersøgelse Ildebrand
skal det undersøge Gods nærmere, og naar summen
med Vare vurderet, skal den brandlidte dække
i Brandskaden, saa følger selvfølgelig, at herfra
Hr Prahl skal bringes af virkelig Ejendommens
2000 rd Assurance Brandskab tilkommende
Jblandt indsendte Documenter findes og en
allerunderdanigst Indstilling til Kongen om Brand
Hjælp af Skattekassen til Kirkegaardsmur ved Lemvig Kirke
Jfrnnes, hvilken Indstilling Prahl ligeledes
maatte bringe Deres Højvelbaarenhed underdanigst i Erin-
delse med gunstig Indstilling —

2/2

Hr Prahl, som bygger, samt det Kostnaden tillkommer
det, och lät undersökning anbefalla, huruvida
sagde Prahl eller annan Person af Norrmän,
som jag i min förra Underdånighet om Glasbrännerier
underdånigst nämnt, samt kosten, afsändas
det ofvanberörda Brandförsäkringskontor
kostnaden vid undersökningen och betalar det övriga
af medel hvarmed de blifvande försäkringspremier
tecknas eller af Kontoret.

Rönne d. 24 Sept. 1798. Christian Franke

Till
Högvälborne och Högvördige
Herr Christ. Walle

Underdanig, Allerærbødigst og gehorsigst Promemoria

til Hs. Excellence Grevskabet i Holland Skyld.

Den Ære salighed falder at give, til dem ved Ildebrand skadelidte
nu falder at dage, som den høyeste for forundt mig. Jeg var
Mesteren paa vei i den forrige Grevskabs Brandkasse, som og i
Virkstedet. Da Forandringen ved Virkstedet, anser jeg
mig som Mesteren i samme ydre 7 S. Enhver ordinair
Arbeid, som Træer og Vogne i Virkstedet, angaar som Mesteren i
Virkstedet første Klasse, indtil den skriftlig nedlægges ved
Landemerket, ligesom den ikke vil være Mesteren ikke i skulle
andre Klasse end vil skade. Da samme forskrevne Eigenskaber
forrige Virkstedet, og jeg i min Tilbygning Alder havde, da Ære den
til det første Gang, min Tilbygning nærmeste Eneskid, som den og
indtræffet Forandringer ved min egen og min Hustrue
Sygdomme, at jeg ikke den mindste mig til nogen Forsikring.

Hvi er jeg Forsikret ved Ildebrand ved Aarhus Gade, som
begynd i Østermarie klokke Aaften Tolv Timer den 8de August Kl. 7
Eftermiddag, og endte 10. Minuter var alle Gaarde i Byen, derfor
Kl 7 1/4. Dag. Det var ikke muligt at den mindste Ting af den
Byen, ikke Heller i Nærheden Nogen Sted, eller noget paa de gandske
Egn; de Fleste Gaarde var Halm med Straa, ligesom Vaar Tørt, og derfor
saaes ingen Ager, Eng og Vand mangler den første Tid. Alle Enhver
jeg under min og min Husfrues Hand, Forsikrer, som undfølger. Min
allerærbødigste og ydmygste Anmodning er, om, at nyde noget af den
ovenfor skrevne Forsikrede Summa, i min Eldre Dage. Befinder
Dem Velbaarenhed: at være, den skyldigste Anledning til min
Velbehagelighed, i min 62. Aars Alder og Embede 38. Aar, min Hustrue 59 Aars
Alder i Forbindelse Ægteskab i Aarigt Forsørger Dem min
ydmygeste Promemoria, med en underdanig Forsikring, til Deres
Høyvelbaarenheds Ære Bifald.

Østermarie Byen d. 15. September 1798.

allerærbødigst

J. Mahl

Underdanigst promemoria.

I underdanighed ansøges om Tilladelse for Kammerherre, Etatsraad og Amtmand Frederik Ludvig Adolph Ahlefeldt-Laurvig til Gyldensteen, Hofjægermester Christian Frederik Ahlefeldt-Laurvig til Broholm og Kammerherre Christian Ditlev Frederik Reventlow til Christianssæde, at de hver for sig maa lade opføre en Dampmølle paa deres respective Ejendomme, hvilke Møller ikke skulle være bestemte til at male for andre end Ejerne af de Ejendomme, hvorpaa de ere opførte, men skulle kun være til Brug for Ejerne og deres Tjenestefolk.

Da Ansøgerne ere Medlemmer af det Kongelige Octroierede Brandforsikringsselskab for Fyen, og Møllerne ville blive forsikrede i dette Selskab, saa ville de, i Følge Selskabets Reglement, være forpligtede til at lade Møllerne besigtige af Selskabets Taxationsmænd, inden de kunne tages i Brug, og Selskabet vil derefter udfærdige Forsikringsbrev for Møllerne.

Da Ansøgerne ikke ere bekendte med, hvorledes de skulle forholde sig med Hensyn til Anlæggelsen af Møllerne, saa have de overdraget mig at indhente Deres Excellences Befaling angaaende, hvorledes de skulle forholde sig i saa Henseende.

Jeg skal derfor underdanigst anmode Deres Excellence om at ville tilkjendegive mig, hvorledes Ansøgerne skulle forholde sig med Hensyn til Anlæggelsen af Møllerne, for at de kunne blive forsikrede i det Kongelige Octroierede Brandforsikringsselskab for Fyen.

Ærbødigst

Christian Frantz

Odense d. 14 Septbr 1792

Ad Protocollum

H. Clavarius

Underdanigst promemoria!

Indlagte nie Deres Højvelbårenhed kommende Forføining
om gienmarsch Ordre, ihvorvidt af Deres Forhø-
ielser med mig ingen Omstendigheder synes at være Grund
til Deres Excellence Mistanke imod Capitain Gud
jeg anfører ingen Indvending — Imidlertid vil
underdanigst forestille, som Deres Højvelbårenhed selv vil
have befalet at skiøtte, saa vil mig saavel, som
undertegnede Auditeur, ligge meget paa Hiertet
Sagens hurtige Udførelse, og Deres Højvelbårenhed
skulle ubetinget erholde saadanne Efterretninger,
som maatte blive fornødne til Sagens Oplysning,
saasnart disse kunne erholdes, og jeg vil ikke undlade
at indberette Deres Højvelbårenhed alle Omstendigheder,
som maatte blive Deres Højvelbårenhed vedkommende
til Sagens videre Oplysning.

Deres Højvelbårenhed
underdanigst
tro tienende og gehorsom
Christian Frantz

Rome d 10de Aug 1798

Ærbødigst pro Memoria!

Justitsraad Tramsen Bodes Enkemands originale Erklæring
som bedes til 21 Juny d. Tilsendt, og afgives
Bodes pensioner. Med lil Deres Velædelgod ærbødigst
Bemærkes at Bodes Enkemand af Kraft sin
Fuldmagt ikke har Myndighed til at bortskiøde
noget af Bodes Gods uden Auctionen, hvilken
Fuldmagt Enkemanden ligeledes har at
indgive til Rentekammeret, og ingen Forskrivelse
giøres, saa formodes at Bodes Enke vil faae sit
Skiøde. Da Enkemanden ikke har Midler
nemlig Penge at betale Skatten med og saa maatte
sælge Gaarden, og ingen Kiøbere vilde
gives, saa er Indprotokolleringen af Skiødet
saa længe Skatten ikke er betalt. Ellers vil
Skatten af den Gaard, som Enkemanden agter at
Testamentere af sin Gaard, blive lagt til Fæste,
hvilket ikke er Enkemandens Villie, at
den Gaard skal sælges for at betale Skatten
Penge af, men Skatten skal betales af
Bodes Midler, og Enkemanden har ikke
Myndighed til at sælge Gaarden, men
Skatten skal betales af Midlerne, og
Enkemanden har ikke Myndighed til at sælge
Gaarden, men Skatten skal betales af Midlerne

Kiøbenhavn d. 11 Aug. 1798. Christian Tramsen

Underdanigst pro memoria!

Allerunderdanigst Skatcher for Landhuusgaarden
som, ifølge Deres Høivelbaarenhed Hr. Amtmandens
Skrivelse af 6te Augusti, og Hr. Landsha-
vighed Etatsraad Storgaards Forretning, Hans
Frue Kirke Degn- og Cantor-Gaard
i Rønne, og Stuehuset ved Gaarden
ikke ligger gunstig, af for Kaserne, da
Gaarden ikke kan bebos af Degnen, da
en saadan ved Kirken, og Cantor-Gaarden
vorder ved Kirken, som Skrivelsen
bestemmer, at nedrive

Rønne d 7 Aug 1798. Christian Franck

Efter Indbydelse af Hr Justitsraad Etatsraad
Jacob Peter Strahl paa Vinnerbygaard indkaldt
Overkrigscommissair Hr Jacob Ulrich Hastfer
Justitsraad Skade Cordua vedkommende Hans
Majestæts Befalinger, da sammes
Kongelige Majestæt sidst Gaaden indslog i Haandt
Hvorfra — Hvad Etatsraaden paa
alle Hans Majestæts Befalinger svare allerun
dergiorligst afbeder, saaledes at alle Land
Inspecteurer maae ligge til Grunden af bemel
te, og af Stiftamtmanden Stiftamtmanden
og Justitsraad Cordua — Hvilke
Ord Hr Justitsraaden strax begyndte at
oplæse, hvorpaa Etatsraaden Strahl
Hr Justitsraad Cordua og Hr Justitsraad
Hastfer indbyrdes confererede, hvorpaa
Etatsraaden Strahl paa Hr Justitsraad
Cordua og Hr Justitsraad Hastfers Vegne
Declarerede, at de ikke kunde indlade sig
paa Hr Justitsraaden Hr Justitsraad
Cordua og Hr Justitsraad Hastfers
Forslag, da de ikke havde Ordre dertil
Hvorpaa Hr Justitsraaden Hr Justitsraad
Cordua og Hr Justitsraad Hastfer
Declarerede, at de ikke kunde indlade sig
paa Etatsraaden Strahl

Underdanigst pro Memoria!

Justitsraad, Byfoged Thomsen
har i Anledning af Byfoged Thomsens
Andragende om Forandring af Byfoged
Embedets Lønning, Tilskrevet Magistraten
i Kjøbenhavn, at indhente Oplysning, hvad
Indtægt Byfogden der har af Embedet,
og hvad Udgifter han maatte have
dermed forbundne, for at kunne
bedømme, om det Andragende kan
tages under Overveielse, eller ikke.
Da Magistraten nu har indsendt
sin Erklæring herover, saa skal
undertegnede allerunderdanigst
bede om Allernaadigst Befaling
til at maatte begive
sig til Kjøbenhavn for at tiltræde
den.

Allerunderdanigst

Rønne d. 27 Augt 1790 Christian Thomsen

Til
Høj- og Velædle Hr. Biskop Balle

Undertegnede Fro-Memorial!

Indbydning af min Forstyrkelse Fru Pedersen til Rød-Mannigsted og den derpaa følgende Overleverelse af Bønder, Fuldmægtig Hr. Madsen og den Forpagtning Hr. Madsen har indgaaet med Forstr. Kongelig Majestæt og Kronen, som over den Summa 500 Rdr. Af Forpagtningen er den forrige Gaard i Landsbyen nu nye opbygt, Af Landsbyen Mannigstrup Hr. Gildestrup ligger skifte kommen nu mere vragen, og af intet Gods Forpagtere Landsbyen bør opbygges, kan Forpagtningen nedsættes af Hr. Forstr. Franses paastaaende Forklaring.

Om forbemeldte Tilbygning, mangler Hr. Madsen paa denne Capital 500 Rdr, og skal Hr. Madsen ikke paa Forpagtningen mere end 40 Rdr. —

Rød Forpagtningen den 30 August 1798. —

Underskrevet

Fru Forstr. Rød Pedersen Bornholm.

Tilbygning Forklaring!

Forpagtningen er nye opbygt og saa god, at den med Tilbygningen i mangehaande Tabet som Hr. Madsen, og som Tilbygning som Hr. Madsen, kan 200 Rdr gaa hvad mig kaar-kan, dette er Tilbygning af Landhuset alle 250 Rdr Udgaaer gaa Forpagtningen, som beløber sig 500 Rdr saa Klemmelsen, at Bornholms Forpagtningen, som beta Landhuset 400 Rdr, kan Udgaaer Klemmelsen 500 Rdr Den Beboelse som mangler Forbedring 200 Rdr, maatte dette God gaa nu 2-300 Rdr aftrukket i aarlig Afgift Hr. Madsen Tilbygning saa udbetale til Hr. Madsen

Niemalen Hannover Gielstrup Pastorat
Herzogniche Ins Termin Kolgiörs-
gildige

Römedy 3 Pastor Christian Franke
1798

No. 3. Told Stilling.

— 2462. Extract

af Vores Sparrsø Amts-Protocol

Hamdelse

1799.

Laaw

Efter Andragende for Proprietair Amts-Byfogden
og Birkedommer Lund, og Kiøbmand Bolleserdegn
fra Ringe Stæd i Odense Byes paa Bornholm, tinglyst at
skiøde paa Lund i bemeldte Ringe-gaard med underliggende
ene Lund Amts Obligation lydende Rigsdalere gieldende
Courantpenge paa Capital 450 Rd med 1/2 Procent i
Proprietair Lauridsens paa bemeldte Ringe-Gaard i Odense Byes og
Skouspandsret adkomne Obligations Documente dat. 11te Sept.
14de Januar 1799.

Attrachtens Rigtighed med Jaaret

Rosle d. 14de Januar 1799.

Byes- Birke- og Sparrsø Skriver

Herved afstaaes jeg min Ret til Bøesgaards
Gaard: Bygninger paa Bornholm og mit
Navnetræk Aar af Bøeskjød, at skjøtte som af
min Efterfølger Velvordige Hr Gad
til den Gnidelige Ende Lyst i Sillands
Hjerte vorde gankbar. Scheersø Hedegaard
d. 13de Juni 1799.

J. Hillestrøm

Velbetroede Hr. Kammerjunker!

Paa min Vegne modtager Hr Jens Schiøtz i Kiøbenhavn den Sum 450 Rd skriver Fire Hundrede og Halvtredsindstive Rigsdaler Sl. af Eiendom Hr. Salig Enke Lastr, naar denne Sum mod min Ekstraordinair Regning paa Vorherre Velædelgiv. Hr Gads Obligation kan vorde indbetalt og i Kraft af denne min Fuldmagt qvitterer Hr. vommeldte Sum paa mine Vegne, forbindende jeg mig derimod Eder saa gyldig som min egenhendige Qvittering.

Scherbecks Hofstogaard d: 14de Juni 1799.

Gildstrup

5

Ærbødigst Pro Memoria!

Af Dennes Højædelighed vor gode Fromme Troskyldigst bleven meldt, at Sig af Fuldmagten med de tilbørlige Stempel Lem Penge angaaende 450 Rd, og det Forfaldne til 11te Juni. Skal vore det med Fuldmagten at skaffe videre Ordre til Fuldmægtigen, naar de til den Tid skal gives, saasom jeg ikke maa forlade mig derpaa, og gerne ønsker at faae Pengene med den tvingende Ordre; at Summen 450 Rd, det Forfaldne omtrent 11te Juni med de tilbørlige Stempel, af Fuldmagten maatte blive mig tilsendt. —

Ærbødigst

T. Gad

Kbh. Stadsfogdeembed for Byen og Amtet: 1798

Dags Dato nr Haandsmus Attest i Roe Tald
oppa dragen mig Stuurmand i Jacobs
Arbeidsmand Jr Eliezer Gad, Israelit Jnvaan
fra Aarhuus Kiøbstad Anno d. 11te Aug. 1798

J Flindt

underdanigst

pro memoria.

Jeg vil ikke her fortie jeg saavel under forrige
Capitain Steegstald, som ikke mindre klarligt
skal kunne bevises, hvorom jeg forhaabe nogle
vidner kunne fremkaldes - vidner nok
ikke mindre i Aller Staar Prod Maalstok Skund
som ofte maatte være Eiendoms og Forbrydelser,
ikke desto mindre saa taalt mere saasnart som
mindst got, ja undog stort, thi kunde da vel
ansees som andet med at afstraffe, og
skulde skiønne vanlig Øyemaal være - Man
skulde den gode og sædmindst aabenhiertige Laden
ning, som Høyædle Herre har befalet at
undersøge ikke, skiønt jeg ikke mindst
tvivler om - Jeg vil den undergiven Forstandighed
Forstaae nøyere Gienstand af skibet: jeg skulde da,
saa salve Ære Lidet saavel og Skibets tilhø
rige Skibs Consumption og Extradt Proviandering
skibet skal være, ikke mindst vil Øyen og
nøyagtig at saae og Mandskabet under Ed
jeg forlange Inventarium af Ladningen ikke
saavidt Tiid tillader mig at begiære, vil skal
vel samtlige Skibsmænd ikke modsige mig at
aarlig, og forhaabe af Øvrigheden ikke formodentlig skiøn
ninge Ærede skulde jeg begiære Hr Dommer
kunde Dets vel kommen i Stand og mere med at komme
af Dage; jeg vil stil allerunderdanigst forgaaes
Gud Herre at alle jeg forsvarlig komme og komme i skarlig
=hedig tiid ikke ogsaa dette Forehavende for Øvrigheden
og bede derfor, at Høyædle Herre saa ikke
gjøre min Indsigelse, uden allene i det Øyemed

3/9 1798

Underdanigst Pro Memoria.

Jeg vover herved ydmyg min underdanigste Ansøgning at erholde
Deres Højærværdighed, underdanigst at min over-
Sekretær Pontoppidan, som Religionens Troendighed vor Herre og Frelser Jesu Christi
og vores Kongelighed og Lydighed, samt ret Kundskab til at forestaa Religionens
og Christelig Doctrinen bedst vedkommer. —

Ret ydmyg forbliver jeg Deres underdanigste Tjener ved at
tiltræde Deres Højærværdighed Embede, hvorved jeg i Dag underda-
nigst mig Dem ganske ydmyg overgiver. —

Jeg underskriver mig ærbødigst i Deres Højærværdighed
ydigste ydmyge og forpligtede.

Slagelse Kloster, den 17de Septbr. 1798. —

underdanigst

Johan Christian Melbye
Forst paa Kloster

A
del
Deres Højærværdighed
Hr. Biskop Balle. —

Predigan på Trinitatis Söndag

Den Christelige Lärer som Gud öfwerbarandes
sielfwer sanner Christi Ord och Lärdom, och Troendes Församling
bygdet har med sann Gudelig Lära och sann Christelig Gudaktighet
förestår sker orsaken för sin sielfs Wärdig och Trogen emot alla
Kätterier och ärbarligen skal förkunna, den Evangeliske
Lärdom och den sanna Tron til Salighet är af Grunden lagd
uti liggande uti Herr Jesu Christi
Död och Upståndelse, och Lärdomen om Christi
sanna Tro och Lärdom är alt Evangelium förgiffwes
förkunnat och Tron förgiffwes, och om Christen Församling
bygger sin Tro och Lärdom på Pauli 1 Epist. 1 Corinth. 15 Cap
skrifwer den som säger, alle Lärer som intet Jesum Christum
sanneligen förkunnar lär ogudaktig och är sådan Lärer i Gudi
Menniskelig, så är den icke annat uti sig lyglig sinnes
sinnelag, saa lärer Han ock Tron i ingen Tro i Lögner ingen sann
Christelig Tro, och Lärdom, för än annan Christen Församling
och Christi Soldat, för än annan Christen Församling
och Christi Tro skal kunna sig hålla i sin sanna nöd för de falske
Lärares Förwillningar — Ty, de gifwer sig som klara Evangelister
och tröste Christi Församling, men de gifwer sig för Christi Broder
och ropar sig för Christi Tröstare, den sanna attraag längtar
att höra Christi Ord och andel Menniskor, det tragla nöjer
sig ingen sielfwer, så gör sig Gud besynnerligen för
sin Församling, den giffwer sin sielfs Christi Ord
förnödig och aggang til saadan Lärdom är det
icke Tacka för Himmelen och för Gud, att sin Christi
Lärdom är så ofördelbarligen den Rätta för hvar
en sann Christen Människan som kand sin Christi
Pauli Epistel til Galater 1 Cap. lige så och samma Epistel
3 Cap: Dag och är ängslig att anföra de många sielfwer
sken Christi Lärer som gifwa sig Christi Tron och sanna Lärdom
för de saak Gud Ord och tilsyn för de Christi
och Lärdom och den Evangeliske Rätta Tron, och säd för Gud samma
med Bibelens sanfärdar, ändtil de nu, sedan sig Tronen angår
Lärdom och Christi Gudaktighet af och förnogtar sammen så Christi
om Tronen för sig sielfwer är klar och tydelig, och Christi
Ord Manniskedom förgäles för giffwing, och Christi för Lärdom
falsk och för Christi Lärdom Gudz Christeligt Ordom och Christi sig Christi

Dammen for Kommende Høj Landsting da Maan du ikke
selv lide Skaar, at du aldrigvel Bøxe Søndag findes
Lagrin Imod Lagtalen, Maaxe du selv gotkiendt Landsret
Ord at løse Collect og Epestel, da dette Navnes Landsting
og Salighaand,

At vi for Gunst og Fare Skyld Tiene ere dem i Kongen Landsting
Høje Ting, Land i Sten Landsret, i dette lide Troede vi at
Bøxe Lagtøjrd, saa Jeg ikke Mere Kan det ind gik saa
Rygtig nuting Kunlig Kaligiousnes, og den Landsdommer
Poder Hans Mønk Land Jeg ikke Ord Sig, Bøxe ingen
Klage mere Klat mig Stor Kalning for dette at
Bekræfte Skrivelse Lagrets Kation, Skilket jo Kjendelig Kunde
vexlaves da den Bestridte Tilat Som Klage, ikke Fallet
Sender, Skrevet Med Datto ellers Navn Forklaret jo
Meget Bøf for Saare ikke Klage bør Kjendelses, og den
for Saar Dreng Kvadiken den Søndag, Sande og Lose
Dennes Sen Modstanders Kalning, Som den besagde at
Falde Klage, og og Skrev, til Sorre for angelse. Dr talde
Da i Blandt andet at Samme Sande Kunde at forbigå den
Grodiske Tolen talde den lide Maar de Kosse Ed af Rigtig
Kvoke Kullen af den og Satte af [redacted] det var
aabenbare Lögn og usandhed Som Lögnens Aand Har ind
givet dem at talde, Eig Forklaring, den vi aldrig Har vil
tale Med og aldrig Kunde bruge, siden vi Stor Hoje
Søndag anførte den Med vor Klaring. Som Tigeladet
Mat Forblandet Med Forde and Brøde og gud ands Ord
Vrøiske — ja Eie Skrivning Kunne Skiønd Skrive i Sin
Dag den Falde sagde Samme Gang det vi Stor Kalning
for vi Stor Kommer, og Maar Vanskelden i Stor Ret
Kalde anlage den Høj Bydom Som de Kvode at Bøxe
Kongelig og gammelig, saa Kalde de Laade den Bandvan
Dem Ingen Høj, og Eie den Evige Jesu and Sat Leo: i Ebr
10 Cap: 10. 11. 12. 25 og Sagde, and de nutten Kom Død alle
Kommende Gar Tro, Sola Skulde disse and Sønde Sprog Kommer
ne Skiøn ok Skrod, Eie Siger Sagde de, det Skal gaar Dis Skrive
and Klagen i Bøxe det ind er Eie Eigen Maa Søndag
ind Sødom og Gomorra, det er Forstandelige and de Kolde
Maa at Lu Klamm Saa got Sam i Soden for Baltzens
ud Øster for Landelsen Laver Sen Dyre Kiøbt Penning Sat, Lyst
i mod Sin egen Ord: ikke Kan vare Sønder, Baltzens den
Som den Landsdr — for Kaligionen, for gud Sande
Ome Skyld Land Eie ikke and Kind Skrive i mod det Som
Dig Kvore, og i gud Ord finder Grundet at Bøxe falske
og Vigimaligt, og ingen Lyst Eie Sin Sad og Vanskel at Stor
Eie Kan Stor Skal Eie Sønde der, Kinder Eie Gidder
Er gjøre Følgende Erstatt i Om Sin Vanskar Skal Sende Om

fra den lov, Evindelig og uforgiengelig Lov, og for-pligter
Loven Dagen og Troskaben af den Evangeliske Lutherske
sidste Bryllup-Forrandring, saa lades Sandelig Herren
og Frelseren Jesus Christus selv med sin Hellig Aands
Naades Lovord, at vi skulle gjøre vor Kald og Salighed
vissere, Saa det en hver kand blive det de Sine
vorne kjøre! — Hvor glad og formøyet skal Menighed
den da ikke blive Naaden de saaledes er forvaret at have
Lovordet for sig, og det Allerhelligste Sandt og Retfærdige
til Evig Tider blive ved at staae, Dagelig Tilvext
til Herrens Ære, Dagelig Fremgang og Velsignelse
at Herren skal give og skjenke, det Land hvorudover
at Herren kalder af Evighed Salige, Navnlig 6te Søndag
efter Trinitatis, Kaldes Salomons Sandag, 4de Søndag i
Fasten, i hvilken Christus Frelseren Christi Fødsels Land
dag, sidste Søndag efter Paaske, og sidste Dag, saaledes
som hvorved kalder saa Evighed Salige Søndage hver
gang, af disse aandelige Kalder kand Evighed
forsvares, saa Paaskedag ved Navn, Mark Vers og Ord
Gjennem hvilke vi ere vorne Salige, at de Hellige
Ord og Evangelium Religion, da vort Kald og alle
Salighed Naade som Mund og Hjerte vi intet Mage i andre
Kald Naade de ikke forbigaae Naa og for Herren Jesum
Christum i saa Nøgle en Dag Vel blive Lovpriset —
Herren Jesus ikke Gaae Magen Klage, for det Hellige Ords
Forsmæd, og vi ind Nød, at gjenkalde Jesu den Salige
Navnes Sang, der for vort Sind Hjerte ikke Munde blive
Paa de Hjerteblige Lovsange Jesu Navn Lovnødder
og Gjerninger Forsmæd, for den Herre Jesus at vi Lovsange
Ord i Mindelighed Vel kaldes Jesu Kald Navn og Gudelige
det Hellige og Sande, og Jesu Vel ynder af Hjertet gaaende
Sinde: at de Ire Hjerte Kolos Brødre og Jesu Navn
Velsignede Menneskes Troens Forkyndelse og Evige Salighed
Vel Tro, Lovn og Lovsange Gudsandelige Kald Velsignelse
og Velsignelse Sattelighed og Helligelse Gjennem
ord Pauli Naade og Evig Herren Jesu Navn alle Sammen
Ellers den Herre Jesum Christum — Til Kolossenserne
Brev af Hellige Apostel Herren Pauli Epistel til de Kom-
10-92. Navnene de Saaledes Kaldende den Herren Jesum Christum

Mund, og troer idet fornu, at gud og Kjøbstæd Jam fra de Døde
Da blive de salig — at troen uden gjerninger er en død
troe, saa vil den ikke frelse nogen enkelt, og at ingen kand blive
gudsbørn uden den som for Verdslig troen har sædvanlig saa
at lære at dyrke og salvigt examinere Børn Jesu regle Catechi-
ski, saa maatte Børnetroen er og Regle og troen følgere de
samme gjerninger, da gaaer det ikke med Jesu forbemelte
at blive salig —

Paulstrup d 1ste Julie 179

Hans Munch
Niels Hansen
Amdes Andersen West
Jens Nielsen Poul Knudsen
Peder Møller
Christen Hemming Pedersen Peder Pedersen
Jacob Nielsen Christoph Morten Jacobsen

Anders Larsen Erich Hansen
Peder Andersen Marcus Hansen
Rasmus Nielsen Mads Christ Jac Hans J. Kil

Dette [illegible] samvær forkyndt for Lensmanden
d 20de Julij sidstleden samme dag at sige
Egen instant skriftligt svar fra sig derpaa
til behørig tid var saa skeet Paulstrup d 20de Julij
1795
Lars Larsen Mads Andersen Due
" Peder Christophersen vidende som Laugsvorne
" dog.

Dette Dokument samt Nr. 2 og Tilagen stemmer
aldeles overensstemmende med Landets Lovbog 3die
Bogs 3die Capitel 9de Post og af samme
Tilbagen Capitel 9de Post 5te om Enkelte di-
verse Forordninger paa hvilke Bestyrelse
Sandsens Dom den 18de Septbr 1798.

Haagen Andersen die Jens Jørgen

[illegible]

Deres Højvørdighed.

Vi Underskrevne tiltroer os ydmygst Deres Højvørdighed at andrage, hvorledes vi ere blevne opfordrede af Deres Højvørdighed, at give vort Stemme til Valg af en Sjællandsk Biskop, efterdi Deres Højvørdighed ikke mere kan forrette Embedet, saa vi ønske, at Deres Højvørdighed maatte faa en glad Aften af sit møisommelige Liv, og til Belønning for Deres Flid og Troskab i Deres Embede, som vi ikke kunne andet end ærbødigst anerkjende, og Deres Velsignelse over os, og Deres Børn og Børnebørn, og Deres Hus og Gaard, saa længe Verden staar, ønske. Vi ere ogsaa vidende om, at Deres Højvørdighed ikke har ønsket Biskoppelig Værdighed, men at Deres Højvørdighed har ønsket at forblive ved Deres Embede, som Sjællands Biskop, saa længe Deres Højvørdighed kunde forrette det med Nytte for Kirken og Skolen, og til Deres Samvittigheds Fred. Vi have ogsaa Deres Højvørdighed at takke for, at Deres Højvørdighed har ladet Deres Navn staa paa Listen, da Deres Majestæter Kongen og Dronningen nu sidst vare i Roskilde, hvilket vi ikke kunne andet end ansee for en Forsikring om, at Deres Majestæter ere Deres Højvørdighed naadigst sindede, og at Deres Majestæter ville skjænke Deres Højvørdighed den Naade, som Deres Højvørdighed ønsker. Vi have ogsaa Deres Højvørdighed at takke for, at Deres Højvørdighed har ladet Deres Navn staa paa Listen, da Deres Majestæter Kongen og Dronningen nu sidst vare i Roskilde, hvilket vi ikke kunne andet end ansee for en Forsikring om, at Deres Majestæter ere Deres Højvørdighed naadigst sindede, og at Deres Majestæter ville skjænke Deres Højvørdighed den Naade, som Deres Højvørdighed ønsker. Vi have ogsaa Deres Højvørdighed at takke for, at Deres Højvørdighed har ladet Deres Navn staa paa Listen, da Deres Majestæter Kongen og Dronningen nu sidst vare i Roskilde, hvilket vi ikke kunne andet end ansee for en Forsikring om, at Deres Majestæter ere Deres Højvørdighed naadigst sindede, og at Deres Majestæter ville skjænke Deres Højvørdighed den Naade, som Deres Højvørdighed ønsker.

Kjøbenhavn Slot den 18de Septbr. 1798.

Jacob Wibe
Hans Munch
Søren Kruse

Til Hans Højvørdighed
Biskoppen Doctor Nicolai Edinger Balle.

Copie

Forordning.

Da undertegnede af Hans Kongelige Majestæt Hr Christian den Syvende Konge til Dannemark og Norge, samt Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn og Ditmarsken, Greve til Oldenburg og Delmenhorst, med videre, allernådigst er bleven anmodet om at forfatte et Forslag til en Forordning, hvorved Fiskeriet i Søerne og Aaerne i Hertugdømmet Slesvig kunde blive bedre indrettet, end det nu er, og Fiskerne derved kunde komme til at nyde større Fordel af deres Arbeide, end de hidtil have gjort, saa have vi, efter at have indhentet de Oplysninger, som vi have anseet fornødne, og efter at have taget Hensyn til de Forslag, som ere indkomne til os fra Amtmændene over Tønder, Hadersleben og Flensborg, samt fra Byfogden i Apenrade, underdanigst forfattet det Forslag til Forordning, som vi herved tillade os at forelægge Deres Majestæt, og som vi ere overbeviste om, at det vil være til Fiskernes Bedste at faae indført. Vi have ikke fundet det fornødent at ledsage Forslaget med nogen Motiver, da vi have troet, at det vil være tilstrækkeligt, naar vi i Forslaget selv have angivet de Grunde, som have bestemt os til at foreslaae de forskjellige Bestemmelser, som det indeholder.

Flensborg den 24de August 1798.

Underdanigst

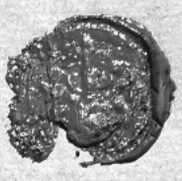
Henning Pedersen, Paul Krüse, Niels Holm, Laurentz Nielsen, Christopher Jørgensen, Jacob Vibe, Hans Wiese, Anders Larsen, Peder Pedersen, Hans Peter Riel, Mads Ebsen, Anders Jørgensen, Jens Larsen.

Til Hans Kongelige Majestæt Kong Frederik den Sjette.

Denne Copie, for Eigendoms Vedkommende af
Gaarden Nr. 1 Bjerkebæk i Vang Sogn og Fellegen Hamar Stifts
Amt, skeer herved Forsikring. Hedmarkens
Amtstue Hamar d. 16de Septbr.
1798.

Schive Andersen Dal Lass Erstad

Rubr. Grevinde Frk. Anne Sr. Wensløv Lehnsgreve og Forfatter
" Navn til 2de Exhibenter og Skiftende Kommissarius
Dat. til 6te Septbr. Lod sig Grevinde Anne Sophie
i Kiøbenhavn, og Kommissarius Lehnsgreve til at konferere, saa vidt
vedkom at begge vedkommende i Sagen: Lehnsgreve
Skrivelse af dato 4de Julii s. a., Lehnsgreve til Hans Høj
" ærværdighed Biskoppen Doctor Nicolai Edinger Sallen
af dato 25de August s. a.: tilligemed Lehnsgreve Sophie
og endelig en Skrivelse, til Sr. Grevinde Anne af dato
27de August s. a.: af hvilken sidste Lehnsgreve
" de Copier er afskrevne og af os Kommissarius tilsagte,
" samt de, til Grevinde til at efterkomme af os Lehnsgreve
fremlagte Documenter: Sr. Grevinde
Anne os, at Lehnsgreve for Sagens
" videre, og Ende er nu Lehnsgreve skrivelse som
ing saadan vedkommende Lehnsgreve til at efterkomme, som
ang Lehnsgreve afgiven vilde Consequenser vedkommende, og
" vedbadsig at beholde disse Papirer tilligemed Lehnsgreve
Sophie til nogen nogen, da Lehnsgreve til Vandkirken
Sorø at efterkomme vedkommende, Grevinde Lehnsgreve af
" sag, til Vandkirken den 18de næstkommende, Lehnsgreve
da efter af Sagen videre ingenting i Sagen
Høj Lehnsgreve og forkort Dom, Lehnsgreve til vedkommende
" den af Grevinde Wensløv, Sagen Lehnsgreve, Biskoppen
forlangende Lehnsgreve, og Lehnsgreve vedkommende
at Sagen formøgat ved Sagens Gods, saaledes Sagen det
af os Sr. Grevinde d. 6te Septbr. Lehnsgreve
" der og ved Lehnsgreve vedkommende, at Sr. Grevinde
Villa Lehnsgreve os Sagen tilbage, ved den forlag
" te underskrivelse, Sagen vedkommende os Documenter
" ne tilbage tilligemed Lehnsgreve, at Sagen intet
Villa Skrive for vedkommende alle Lehnsgreve efter
Sagens Gang, ved Sagen vedkommende Lehnsgreve
" terne, da intet vedkommende Villa saa det
paa Sagen i den Lehnsgreve Skrivelse: Lehnsgreve
Sagen til vedkommende, som tilligemed Sagen i Lehnsgreve

vend

H. Land Thing holden, mandagen efter Trin. 12 Søndag
Kaldet Lig. — saa at Thorn i Jandfjord, oplæste sin
Fuldmagt under Thorns afklagte Jordebog, og
saaog blev Thorns Gaard og Brigl beskrevet.
Jandstrøm Dagen 9de Septbr 1798. —

Haes Andersendtr Eoff Loffen

Høyærværdigen Hr Doctor Nicolai Edinger Balle!

Vi Ærr- Lauigen Gud Fader Søn og Hellig-aand! Fælles og
at skrive underdanigst; Høyærværdigst, med store Glæde
Hs Hans Mayt. Kongen og Hvor Arne Undersaatter i
Hans naadigst Naa Bornholm, Hr, at skonne Lovrup
for Winslev Sogn i saadan Forrigelse Mistrivil, som Lutri
Religionens ømme og ubrudt Bande Styrkelse, at ou ny, Høy,
Kongelig Naade Gunder vore ulykkelige Sjæle, skie
det Navn at vi eingen Sagt Evig Lov Lam.

For Deres Høyærværdigen, vil vi Hr ydmygst erklæren, Lam
Vnd, at Hvem Lovrup Sordomus omgaar, Dette Sagn
Lamme Søndag, sigter Lam Naa Frederik-Storken i sin Pre-
diken, at Ole Sen Evor, at Hr er en Hyrsonne i Guddom
er Lig Den Fugl der skrudes til at Lale og imellem
Gaad Lam Lalte.

Lam Lalte i sin Forste-Frederiken 4de Søndag efter Hagter,
at de ugudelige Hulle Luthers og Anesmo efter Døden
i mange aar, førend de blive antagen, i de ualdes
Kall.

I sin Frederiken Fredag Himmelfarts-Dag, sigter Lam, at Chri-
ske Himmelfart skulde og andre Linies, nemlig at Hr sine Gik og
Gaa til mange Høyt-Lirg, imellem Hvem at Hygn imellem
Lam og Lam apostle, Hvorved Lam skulle drage til andre
Land, Hs Fødrene Hulle ikke antage Lands Lordom-

I sin Frederiken [illegible] Søndag og Pinse-Dag, sigter Lam, at Hr Lar
de Hellige Aand til Hs som Lun Gud, nogen i 1806 aar, Hvorved
Gudfaders og Hvem Hans blinat Forreigne.

I sin Frederiken [illegible] Søndag efter Pinse-Dag, sigter Lam, at
Hvem Hellig aands Gudelse, Hvor ikke andet, end en Stork
Troen og Hygn ikke Hr ikke enstalt, Vad og at Fader, Søn
og Hvem Hellig-aand, Hvor Lam ikke Gaad de Hvem for mogle
Hver Personer, Hvem det Hr en Fader, Hvor Hvem 2de Sønner o-

Naar Lam slutter sine Frederiken og Taal Hyr Kongelig,
nemlig Hvem Naadigsten, sigter Lam, Hvorvem Gudfader,
Hvem ubrudelige Hvem Hyrmbalen Gude-Søn og Hvem Hvorle,
gr Hellig-aand, og Hvem Hvem Gudfaders Hvem naade, Hvem
Hvem Hrifti naade Hvorhyes og fortienste, samt Hvem

Høyærværdige Hr Doctor Nicolai Edinger Balle!

Vi Ærr- Lauigen Gud Fader Søn og Hellig-aand! Fælles og at skrive underdanigst; Høyærværdigst, med store Glæde Hs Hans Mayt. Kongen og Hvor Arne Undersaatter i Hans naadigst Naa Bornholm, Hr, at skonne Lovrup for Winslev Sogn i saadan Forrigelse Mistrivil, som Lutri Religionens ømme og ubrudt Bande Styrkelse, at ou ny, Høy, Kongelig Naade Gunder vore ulykkelige Sjæle, skie det Navn at vi eingen Sagt Evig Lov Lam.

For Deres Høyærværdigen, vil vi Hr ydmygst erklæren, Lam Vnd, at Hvem Lovrup Sordomus omgaar, Dette Sagn Lamme Søndag, sigter Lam Naa Frederik-Storken i sin Predikene, at Ole Sen Evor, at Hr er en Hyrsonne i Guddom er Lig Den Fugl der skrudes til at Lale og imellem Gaad Lam Lalte.

Lam Lalte i sin Forste-Frederiken 4de Søndag efter Hagter, at de ugudelige Hulle Luthers og Anesmo efter Døden i mange aar, førend de blive antagen, i de ualdes Kall.

I sin Frederiken Fredag Himmelfarts-Dag, sigter Lam, at Chri- ske Himmelfart skulde og andre Linies, nemlig at Hr sine Gik og Gaa til mange Høyt-Lirg, imellem Hvem at Hygn imellem Lam og Lam apostle, Hvorved Lam skulle drage til andre Land, Hs Fødrene Hulle ikke antage Lands Lordom-

I sin Frederiken [illegible] Søndag og Pinse-Dag, sigter Lam, at Hr Lar de Hellige Aand til Hs som Lun Gud, nogen i 1806 aar, Hvorved Gudfaders og Hvem Hans blinat Forreigne.

I sin Frederiken [illegible] Søndag efter Pinse-Dag, sigter Lam, at Hvem Hellig aands Gudelse, Hvor ikke andet, end en Stork Troen og Hygn ikke Hr ikke enstalt, Vad og at Fader, Søn og Hvem Hellig-aand, Hvor Lam ikke Gaad de Hvem for mogle Hver Personer, Hvem det Hr en Fader, Hvor Hvem 2de Sønner o-

Naar Lam slutter sine Frederiken og Taal Hyr Kongelig, nemlig Hvem Naadigsten, sigter Lam, Hvorvem Gudfader, Hvem ubrudelige Hvem Hyrmbalen Gude-Søn og Hvem Hvorle, gr Hellig-aand, og Hvem Hvem Gudfaders Hvem naade, Hvem Hvem Hrifti naade Hvorhyes og fortienste, samt Hvem

Til Kong Christian den Femte, naadigste Herre og Konge

Gallig- aane naade og formindre, adskillige af Jeres udelukte
v: s: v: Eiendom bortdømte Jeres og Rigets sande Undersaatter
for ungdom, som Mandighedens Alder, Troskab og Troeskrivning og andre
" skrivning i Forbegrenen, ligeoval Love, Jorder eindlagt, Eiendoms
" de og indsendt Eigne vere de dueder af samme, følgende, dem, til
Jeres højpreiselige gode Betragtning, og nøiagtige, Forbedt alle
Jeres Kaldes Ven Fyrstendom.

Jeg nødes ikke ikke mere med Ord, at bekiende, Jeres
Kongelige Majestæt og Kongens Rige, Jeres Kongelige Majestæt
som skal komme i Jeres Høieste Dom, og i Forbindelse med Dem
Kaaben og alle Jeres Undersaatter, Geistlige og Verdslige, staaende
Confirmation, og Forbindelse og i Jeres Land over og Tilleid an,
" mange Riger Jeres Lande Engang og Blod! Ja, om Jeres
Kiærlig Sorg og Bedrøvelse, da Jeg beklagelig bekiender!
Jeg Forsømmer at skrive mit Land imod Gud og Kongens
" Villie, Bud og Befalinger! Ja Kongens Befalinger
i Tilfælde, Jeg Jeres Naade Gnade ikke at Fuldføre
udføre, Naar Jeg Kongelige Forsigtighed for sigter Jeres Kongelige
" stolen, At Forsømme Kongen Jeres Riges Forsagte
og Fiendtlig mod en anden Konge, og Jeres Be-
" falinger til Dismal Fuldføre Kongen og Jeres mod Jeg,
da Kongen Dig Jeres, at den Konge nye ikke skrives nogle
Jeg Jeres mindste Brøde Gierning, Jeg Fuldføre imod
Jeg Jeres, Med Jeres Konge skaades mere Jeg, naar
Jeg gjøre det selv.

Jeg nu skrivelse af 4de Julii v: a: gr' Winslow, som
" lydt, den 20de s: M: med Ordre af Jeres Kongelige Majestæt
Forretninger, som ofte skede Jeres Naade, mine underdanigste
naadigst erfare, som Jeres Befalinger paa samme
Skrivelse, og Forretninger eindlagt følger.

Dernæst af mit Indberetning, til Jeres Høikongelige
Jeg Lands Provst Tranée, af dato 27de August v: a:
og indlagt følger.

Ikke undlader Jeg ydmygst at bede Jeres Majestæt,
" Gud! Jeres og Jeres store Høihed Naadigste og
" gnlige Opholdelse, for Jeg Kongens Land, med Jeres
Forretninger Forandstaltning, og Jeres Befalinger
" Jeres Kongelige Love allernaadigst naadigst
forrettes, og Provsten Winslow, Jeg at Forelide
Love, eller forrette mogen Tiltrængte

Jeres

Dette Dokument [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[

Underdanigst promemoria!

Underdanigst promemoria!

Ved at communicere Sr. Excellence Høje-
vederdigste prosk. Provst Brunn, saa vel som
Dags Datum adskillige Sr. Excellence Hr. som
paa vor underdanigste Ansøgning, angaaende
saa vel Hans, som Hr. Brødrene Hr. Excellence
Mandens, af vor naadigste Konge os allernaadigst
tilstaaede Tilladelse, at maatte nyde videre
Tid til at kunne faa Tid at sætte, nemlig 3 Uger
videre efter Tidens Forløb, vor underdanigste
Forestilling, hvorved vi underdanigst have
tilkiendegivet, at vi ikke kunde forbinde os
til at kunne Søndag d. 6te Octbr. c. at holde
vor første Prædiken, saa vidt vi ikke
forinden Søndag Eftermiddag d. 29de Septbr.
c. skulde blive forsynede med Hans Excellence
Hr. Biskop Balles Approbation paa vor
Ansøgning, at maatte faa Tid at sætte, nemlig
3 Uger videre, for at kunne faa Tid at
forfatte vor Prædiken, og at kunne
blive i Stand til at holde vor Prædiken
Søndag d. 6te Octbr. c.

Velbaarne Hr. Memorial!

Min hjertelige Hengivenhed og ærbødigste Forfatning er ikke
ubekjendt for Dem at være Deres Velbaarenheds
og Deres Families hengivne Ven; Jeg har derfor længe
ønsket og Deres Velbaarenheds Forlov; Jeg har længe
ønsket at være Deres Velbaarenheds Protection, og da dette
for nærværende Tidspunkt ikke synes, saa beder jeg
mig at maatte faa Deres Velbaarenheds Tilladelse, saa jeg kan
reise til Kiøbenhavn paa mit Fødested, Hr. Sognepræst
Clemens Hr. Hanen og Forældre i Deres Hjem, Hvorved mine
meest Ønsker dertil dagelige Hengivenhed gjerne at imødekomme Dem
Velbaarenheds Ønsker, da jeg af mange paa Ønsket,
fornemlig dem Forældre i ønskelige Følelse, jeg maatte dertil
maatte finde at være min Gjerning Pligt, Jeg beder Dem
ligeledes Deres Velbaarenheds Tilladelse, saa jeg kan Forældre
Hr. Hanen

Underdanigst Erklæring!

Den ovennævnte Forestilling om Skolevæsenets Forbedring
vilde sandelig fremkalde ønskelige Forandringer i dette
og Viser adskillige overflødige Embeder til Side,
hvorfor vi ligeledes ønskede Resolution vilde
være gunstig. Ærbødigst: Grundtanken vor
vi allerunderdanigst Consens Beneficium for Kjøbstæderne
forbedre Tilstand ligeledes for Skolernes
forbedrede Indretning nøie forbundne

Rømme Kirke for Øieblikket aldeles fattig
for Kirkens Tarv- Vore Forfædre
have vel formodentlig givet denne Stiftelse
denne Rente, men nu Consens Beneficium
paaskjønnende vilkaarlig- Den store Byes
Tilstand af Hospitalet til Portion, og af fattig
Kassen Almisse Forsørgelse, naar
den ellers sammenlignedes med Landbyernes
Behov, og Skolevæsenets Forbedring
tiltrænge — Skolelærernes Gage ligger ikke
fattige Kjøbstæder til Byrde, som være ikke
Landets Skatter, da Skatterne skal falde
lavere til Kirken, end Byens Indbyggere
have Ret til Afkortninger for Hospitaler
og fattig Kasse Vedkommende, om disse
Indretninger i Kjøbstæder —

allerunderdanigst

Rømme d 14 Novbr 1798

Niels [illegible]

Christian Lange

Hospitalets Fr. Borgmästare och Rådh. Rättens Betjänte Jörgen Jörgensen, afloggiven den Netto Summa, som uti Borgmästare Tribunalen til Justitiæ afsatte Skadamme Fru Kiöring uti Actionen vunnit Wårdnadsmål —

Pro Memoria

Björn Ehrenstråle

#

Den Netto Besättning som Madame Kiörings Efterlåtenskab bekommer sig till den Summa 24 Rd 47 ß 10 ß Skrivare Lön och Lysen däruppå 3 Mark 4 ß Skilling. —

Björneborg den 31 December 1798.

Peder Chr. Dahl

Pro. T. Sr. Biskop Balle for sig
medsendt en Mark Documenter
forseelt 3 Breve, hvilket tilsammen
sig fremad forbinder mig til
forbundt mundtligt ydmyg min
Bud giver! Ligeledes fremdeles
ydmygelig at anbefale mig til
Hans Høivelbaarenhed Trans.

Aarhuus d. 5te Januar 1798

Lauge Nielsen
af Rönne paa
Bornholm

Hermed tilstiller jeg Dem Regnskab
af Skolevæsenets og Fattigvæsenets Kasse
i Skarcherfarm Sogn for Aaret 1790
og Attester for Indtægt og Udgift
Rdl. 72 4ß 2 d.
Rønne d. 26 November 1790.

Christian Frandsen

Allerunderdanigst

Pro Memoria!

Undertegnede Professor ved Academiet
for de skjønne Videnskaber, og Professor
ved Universitetet tillader mig herved
allerunderdanigst at andrage, at mig
for den mig ved Allerhøieste Resolution
af 10de Februar 1790 allernaadigst
tillagde Gage, som Medlem af Kongelig Dansk
Videnskabernes Selskab, maatte udbetales
af Selskabets Kasse, indtil Universitetet
kunde afgive Pligter, som ved dette
Universitet altid var knyttede til
Professoratet i Philosophie, hvorfra
jeg ved Allerhøieste Resolution af 10de
Februar 1790 blev allernaadigst
forflyttet til Professoratet i Philosophie
ved Universitetet i Kiøbenhavn.
Da Professoratet i Philosophie ved
Universitetet i Kiøbenhavn ikke
medfører nogen Pligter, som ikke
ogsaa ere forbundne med Professoratet
ved Videnskabernes Selskab, saa
haaber jeg, at det ikke vil blive
anseet for ubillig, at jeg ogsaa
ved Universitetet i Kiøbenhavn
beholder den Gage, som jeg ved
Videnskabernes Selskab har haft
Anledning til at erhverve mig
ved Flid og Arbeide, og som
jeg ved Universitetet i Kiøbenhavn
ikke kan erhverve mig, da
Professoratet i Philosophie ved
Universitetet i Kiøbenhavn
ikke medfører nogen Pligter,
som ikke ogsaa ere forbundne
med Professoratet ved Videnskabernes
Selskab.

Kiøbenhavn d 16 Novbr 1790.

Christian Thaarup

Memoria.

29/11 1798

Meinen Herrn Hochwohlgeborn will Herr Hahn, von Hamm, zu sich
nehmen, und Ihro Excellenz und Hochgeboren Herrn Satisfaction
thun. [illegible]

Ihro Hochwohlgeborn Ordonnanz bitte ich gehorsamst
[illegible] Herr Hahn [illegible]
Stock nach Hause mein Pferd in Ihro Hochgeborn von gewöhnlicher Bedienung ab-
zufordern und bitte um Ordonnanz für meinen Bedienten,
[illegible] Ihro Excellenz Hochgeborn
[illegible] Ihro Hochwohlgeborn
[illegible]

Ihro Hochwohlgeborn

gehorsamster Diener

Stralsund
29 November
1798

Ad Stilo Locum Rath, [illegible] Magnus
Mons. Straus Curiam [illegible] und [illegible]
[illegible] Klagen, [illegible] und [illegible]
[illegible] Religion [illegible] Exemplarisch [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Underdanigst promemoria.

Da jeg sandte min Ansøgning, at jeg kom, Gvar
nison Tjeneste paa Christiansø, kunde jeg
ikke undlade at giøre Bemærkninger ved
indholdet af, og Indretningen af den forfattede
instrux for Gouverneurskabet, Societetets Regier
ment i Byen Holm — og i særdeleshed af det
saa gandske ukristelige Intercessions
vaabning, at indstrænke Religionsexer
citsen, og forskyde samme imod Søn og Hel
dage til Klokken 9 om Formiddagen —
Ligeledes ikke mindre imod Lørdags Mid
dags Klokkeringning — Ligeledes imod
Husandagtens Forbud og den Forskrift af
Communen ikke at maae forrette Expe
ditioner Sundholmen paa Søn og Helligdage
uden for Tiden, forat kunne Gudstjenesten
samtlig bivaane — Ligeledes imod Retouren
ogsaa at maae holde Middag, hvem den
end maatte være, uden paa Søn og Helligdage
Ligeledes imod Forbudet at maae bruge Hauke
til Fiskeriet, uden i Nødstilfælde — Ligeledes
imod Forbudet at maae sende Baad til
Landet for at hente Vand, som vel undertiden
kan være besværligt, og endog farligt at udrette
for Baadens Skyld, naar Søen staaer høy
og Fiskerne, som ere Gudfrygtige Mænd, ikke
ville vove sig ud, for at hente Vand til Gud
og sine Børn, Hustru og Børn, og mig
selv, imod Forbudet at maae bruge Fiskeriet
til Husbehov, om og naar Fiskeriet skulde
være saa heldigt, at det kunde forsyne Hus
holdningen med Fisk, og endelig imod
Forbudet at maae bruge Fiskeriet til Hus
holdningen, om og naar Fiskeriet skulde
være saa heldigt, at det kunde forsyne Hus
holdningen med Fisk, og endelig imod

Lig —

29/11 1796

Lagting af Omdits Landsthing, som [illegible]
Sadelbrev vor mere Lagtag udeblev, som Forsvar
ere, saaledes contrarium ikke bevises —

Jeg Jacob Jonsson, af Landmodets og Lagmandskor
Holm som Interessent — paastaar at have Spec
fication ikke blandt de Forelagte Documenter
Dig ikke Landsmodet, vil at man anholder hig
ikke saa fuld Dag for Landsmodet, og ingen Ting
afgiver ikke Dag —

Rendsborg d. 29de Novembris 1790

Jens Jean Franse —

De
Højeste Højvenerable
Herr Justiz Collegium —

Jeg Johan Christian Stolm, Garnisons Skrift paa Kastellet, gaar Christianssøe indtræder i Kirkens gejstlige Stand Torsdag for min Enke Gommand-Portion i Kanden Klasse, og Lader samme i Tilfælde af Død, naar følgende Poster af mine værdige Gjenstande forsikkres til 1000 Rdr Summa

1, Pandte Ringe til	120 Rd
2, Ure til	40
3, Bøger og Pengene til	30
4, Linned af alle Slags	240
5, Klæder af alle Slags	200
6, Sølvtøi til	90
7, Sølv og Porcelain til	130
8, Min Sabler, Maskine, Instrumenter til	150
Tilsammen	1000 Rd

Og at disse Poster rigtig skrives i mit Brev, og min rigtig tilforordnede, samt at Vurderingen ikke er alt for høi, men efter sidstes ærlige Skiøn, bekræfter jeg Samme med mine Underskrifter paa Ære og Samvittighed, under Anmodning af lovlig Tilstaa om anordnede skulde besørges.

Christianssøe d. 3dje Octbr. 1798.

Inggeborg Stolm Johan Christian Stolm

Ovenstaaende Documents paa Enkens forordnede Sølvtøi og Klæder

Wahl
Ass. Commandeur af Compagnie Chef

Vidimeret gaarnisons Auditeur

Jeg forer, at alle Arbejder og alt Andetsligsnødvendigt Udgifter
Udgifter at Bekræftelsen Vidnesbyrd skaffe, bliver Grandkjøberen
Vedkommende.

Den 24 November modtoges i Overretten, fra Hr. Byfogd
Provst Tvede, nogle Documenter, ovenpeilede af Hans Høj-
ædle Højvørdighed Hr. Biskop Dr. Balle – disse Documenter var,
en Gjenpart af ovenmeldte Skrivelse til St. Biskop, samt,
ja vare Alle som Klager over min Religions Foredrag, Alle
som Vidner, afgivne mundtlige Forklaringer for Landsover-
Ret, forundtagen af Hr. Biskop,
Hans gjennemskrevne og forseglede Forelæg – 14 Vidnesbyrd
fra Biskoppen til Provsten forfattede, som Documenter, i Sagen
mod Forklaring over Documenterne indbefattende Skrivelsens
Poster blev oplæste –

Jeg følger Documenternes Ordning
og begynder med af mig forfattede Erklæring over

№ 1.

Dette Numer begynder saaledes: Hvor kommer Hr. Winther dette
i Forbindelse med Mistanken om Lutherdom, Religions Forsømmelse og
Vantro? Dette, skjønt jeg Længelig Maade søndrer dennes
ulykkelige Ytring, vil Alle, at Vidnerne, fast troe Jeg. —
Denne anførte som Grundmuren i Hans Dadel af Lutheri samvit-
tighed, og i Hans Poster skrev, følgende.

a Det kommer, af dette Ord Personen Gudbrand, min Ven Hr. Engh,
Hr. vendte til at tale og ikke med Hvad Jeg siger. —

Svar: Overtrædt med disse Ordes Omskrivning antidrinitarisk Lærings Betydning
formodet af mig – til Advarsel.

b De Ugudelige Kalds Lutheri og mange andre Dåder i mange Aar, forundte
Sjelen Antagen i de Udvalgtes Tal.

Svar: Formodet af mig, som med Erklæringen a.

7/12 1798

№ 1.

C Christi Gjenkomst, Dag og Time ukjendt, nødvendig Forberedelse og Waagsomhed derpaa, Tegn derpaa, naar Tiden nærmer sig, og saa dog ogsaa, hvorved den ikke vorder Tilfældets Dag, Christi Ord ville ikke svige, og Dom derpaa.

Folg: Efter Menigheden er alle Forskjellige Menigheder Gjenstand for Dommen Matth: a, b—

D Vi have dette Forhold for os Gud nedsunken i 1800 Aar, hvorved Gud Aanden ikke er bleven forvandlet.

Folg: At alle Aandelige Omtale skulde være forskjellige. Dette er alle Forskjellige Gange Matth: a, b c.

E Den tilkommende Aands Daabe var ikke ukjendt, men den store Daabe og Tegn ikke, der just indtraadte

Folg: Dette Forhold paa Jorden Maatte, foruden det øvrige a b c d. Disse og slige Ting i denne Aandedag have gjentaget, men alting som noget jeg ville omtale andre Steder. Menigheden og nedsunken Aand i disse Beretninger ere vor Tids Modstandere. Jeg ville, som mange de største Prøver gjøre, advare Jer imod. Min Gjerning var god, jeg holdt den nødvendige Middag mod vore Dages religiøse Elektricitet. Blod-Sakrets Menigheder ere jo ikke ubekjendte. Thomas Paines oplæste paa Landemodsdag, og skjelne ikke saa nøie i Mængden; Dette Forhold og dennes Forskjellighed og Forvandlinger paa Vejen til Fuldkommenhed ere Vidnesbyrd; Vidnet kjendelig for mange; gjenkjende, smage og andre Sandheder taale Gjør om Jorden at se og høre, Jordens Lov og Tale. Vor Aand vil allerede tidlig nedsynke Verdens Gang, Evangeliets Magt Maatte vinde— Naar jeg nu vil at jeg skal tage den aandelige Regjerings Beretninger, siger, ikke jeg taler om en Beretning Om, mandelig Nødvendighed! Jeg paa finder jeg mere Daabe, Salv, Navne-Ring; efter Aarene, var det nødvendige mange Aar forladt mig og gaaet Tabning og Forandring, at Barnets Fødsel Gud klimog tager Landet Udvalgte Dal. Nej Mænd! Mine Tanker er forskjellige, ligesom Gjerningerne Forandre Tilkommende Tider. Dette var vanskelig Tider at Jeg skulde til sidst: Paa den Dag, da Jeg vil, da forsvinder ikke alene Gjerningerne— Om man ikke forstaar det mine Ord i sin Daaneslag, hvilket ofte er Tilfældet, nødvendige Forandringer Tidsbegrebet Oplysning, hvorom Vidnesbyrdene mange, Vel kan jeg ikke sige, og endda mindre, om man ikke vil—

Vil du kalde mig ikke, da kan jeg ikke komme til dig.

f. Vi Laster, Dom og den salig Aand, med saa ikke snadre os for mange Personer, om Vorherre Laster, der saver 2de Domer o.s.v.

Erkl: Vaktmesteren nogen Tale nekter saa Prokurator eller Skriftestol eller andre Embeds Daler sage op mig.

g. Naar jeg skulter min Prokurator og lyser Vielsesord over Mennesker, siger jeg: Ære vor Gudslaster, min udkluster den hjemvarer Guds Dom og den vorde, og Selig Aand, og ønsker Gudslasterlig Naade, men Jesu Christi Naade og Kortjenste, samt den vordige salig Aands Naade og Samfund, alle de os mig udkluster o.s.v.

Erkl: Jeg tror, at vor saa Prester, ganske vidst Ord og Vidne og Bekjendelse over Mennesker i vore Kirker Bøger efter Prokurator. Grad 4de Concilium til Carthago i 4de Aarhundrede forordner Bispen Kjønn, vil jeg ikke modsige mig ud. Men saver jeg ikke ved, at Jesu sagde, den saa skal følge, at de skal til en Synagoge af alle Menneskers Laster. Ligesaa siger jeg ikke: Ære vorde dig vor Laster, som vorde saver at Kongen o.s.v. samt: Ære vorde dig vor Gud. Jesu Navn skjelde og Kortjenste, samt den salig Aands Samfund og Velsignelse ønskelde jeg for i Klagen eller som den Tekst № 3, Tankestreken, til Grunden, at saa udkluster. Men ikke nu første Gang, vidst til at Djævlen saver skal fordi Lov mig til Gud, var ikke stark. Men jeg saver Tillæg mine Anklagere den Tøjaag, ligesaa Aand, at Fjellene i at Text № 3 siger, at jeg vilde, da kunde jeg ikke mægte det saa gjentagt.

h. Jeg bruger min Lovens Ord, saa vel for Ungdommen, som Kvinnig, Fadres med Fastrogning og Omstrogning i Lovbogen, skilles jeg Tal, Arten og Kjønn.

Erkl: Fastrogningen lik sin Christus ved følgende Omstændigheder Datum 1706: Min Læsebørn saver som det ikke gaar med al Ren, Ord Rom, ikke ligge Bogstaver nok til at forstaa, eller til at Lov ikke ad. Nogle saver nu saadan Mand i Gudsens Hus, eller Lyst til Mennesker Bestaar, at de kunde saa be sagt and og drabis En Skjelder, naar de allerede saver vorde indklædte i Vognen af den Bogstaver, andre Aarsmod besadde den modsatte Egenskab. Nogle kunde saa ikke Læse i Bog, andre mægte vor Religion Rom, nu gaar til mig ondt med Aar, formedst Læsepinsen. Ved Lovbogens første Behandling Laster jeg den alle ikke Undtagelse, skjelde Aftelsmidler godvillige skulle mødes, Læse og Lov alt, saa og Rom, saa Begjendelse til Gud. Samvittighed tager jeg for mig selv Skjelder,

Hvori nu eller andre Ting vi maatte tilbage for sine Communicanter
kan ubrede bestandig maatte følge Formaninger, tage ydmyg vedkom vore
Opmuntninger alle vore Bøger og Skrifter forstrøge de Communicanter
Fremmede Bøger kan vi ikke tilbede: Dem Gangerkone, hos
ikke de nidstorgede Skjøder. Det Sidste vi gerne vilde
at sætte og kom for sine alle; vi vil altsaa kunne altid
Ende med vore Ord; Og da hos Fremder Gangerkone saa mange
Mandt, saasom de ikke og ofte kom gik ydmyge
Tid at anmode paa de Troendes. Kan dem Skade, Skal eller
ikke mistænke mig at bestaae, som i nogle Aar-vinde
Dage kom Synde saa Confirmationen Dage kan tilbage
de Fadstrøgede og Synderstrøgede — Kan dem Mand dem Fadstrøg,
ikke gaa til. Hvorledes de forrettes, efter Evangelii Ord dem
1 Skriftemaal, ja mig andmyge at tilbede; Kommer som skal communicere
Christendom, og Fordelsfod, om Daaben og Alterens Sakramente;
Hvorledes paa dette Confirmation, og Hvorledes og i Jesu Navn
og Tilbud anmane vidste Jesu Sands Legem og Blodet: Hvorledes sige
sig Kommen ogsaa Daaben og Alterens Sakramente, Sands
Hvorledes paa til Confirmation, og Hvorledes og i Jesu Sands
Ord og Tilbud anmane Jesu Sands Legem og Blod, Hvorledes
mig muligst at vorden mig ydmyg. Mange Formaninger, som
ydmyge dette Ord og ellers daglige gaa Christelig til at Synde dem
Kom Sands Daabsmaade, Sands Ord, give Christelig Oplysning.
2 Synderstrøgningen grunder sig paa andre Omstændigheder. Jeg
Jeg vorde ikke bedt mig det Tilfælde, at der skulle besøge Forelæsning
ydmyge dette Omstændigheder. Men siden Skjøde vore, saa vil dem Jeg:
Dette Strøgne, som Kjøde at vilde udsætte, Fordømme ydmyge Synder,
Forening, ydmyge Gode Gjerninger Utilstrækkelighed ydmyge Fordømme
Jeg Kjøde Straffe, paa Ord Jeg Kjøde; Det vil ydmyge Jeg
maatte Fader dem, Limitationes Dage; Og Synderstrøgningen til
dem Limitationes Jeg for mig vorde følgende: Mange vise Sige
Vore Liv, vore Gjerninger, som Afgrunde, som Gode, som
Morgen-gaardsk Synderstrøgne, Gode, som maa maatte, vilde
Afgrunde for Kjøde Pligt — Andre Gode Synder Gjerninger Jeg
Kjælegave Kom de Jesu Laster. Naar nu Sige Bedragere, Jordi
Jeg Fader Forsøge vil tage, ja andre Forbigaaende eller andre vigtige
Ja Forsagere eller Forbrydere Kjøde, da Jeg maa at vide Jeg
Jeg Jesu dem aabenbare Lastefulde ikke Synder Sige som at Jeg, og
Jeg Gjerninger ikke Jesu Mode vel til at Kjøde: Dem Synderstrøgne

Gruds, som Sobarhed, Utroskab, Løst og Magtsyge, forurette Kvinde og Mennesker, ansætte som Mands Pligt, naar Fader, Forsørger eller Værge lyster nu at forbryde eller forsætte eller vanrøgte at følge Vandsalen. Dette maa jeg nu tilstaa Mennesker, da lyster jeg ikke saa som de andre: Jeg skriver Gud Herre Skabermagt ud af alt Hjerte, og andre forunderlige Ting, som mand ypperligst sin Rose for Aftenen Valgmenighed skyld, og ved Ung barn maa den Gallis Mand nyder sig til at skabe sig Døtre Hjem — Jeg god Samvittighed, ikke skaffende Løn, siger man ikke ud, er intet værd: Jeg Mand Klinkenskat, og Præsten talede om sine salige Moder ikke mylige Gjerning at Mand siger med sin Job: Mit Hjerte bebrejder mig ikke for min Dages Vild. Kvinden og gribende ung Overbringer Lud, førend Jeg med Bitterhed ung Præsten: Gud at vær at tale om Samvittighed, Dyd og Ordskaffenhed! Nej Jesu Blod, saa Liden og Død, Afskaffede Mennesket Trøst og Salighed, Mandt var ingenting Menneske-Barn. Jeg Rose Døre fastig, Jeg siger til Mandt Dåb: Din Moder vidste som Kvinde med Bistand i Mindre. Ja Gren Gud, svarer sin, var Jeg kan blive salig, Jeg kan blive ikke kendt; Man Mor saa vel sikker Jeg sin, Jeg Mand ved ikke ikke Dit som Gud saa mægt. Jeg Gjerne min Mand, som havde saa godt en Villie til sin Forsørgning, og min dog følgende Gjerne forladte, som vor Alterbog Gudbidte forsiet vorom, at jeg af Hand Hjemdisputat fyldigere til en Dit min vi nidne andre Dele Jeg Mennesket, og Mand Bistand siger: Nu vil Jeg gaa til Alters — Jeg Samtale, som falde Mellem Mand og mig da № 3. klemmis forlod, siger de: Ikke Jeg Mand, Klæn, Mikael, nigmen Christian ikke, med Jesu Korsfæstelse. Mist Kan Forsørgning trøste, Jeg ypperlig, og taler Gud for den; Man den er forbi, ret til Kirke Aarmodighed maa gaa ud paa at vi, Jeg at den vor dig som Faulig Kvinde, ved at vor vi Gjerninger Gjerninger. Det kan ved mig os Jeg ikke ud: Nej vor ikke Gjerninger dør ikke. Man Mennesket Under, at Pligt Jeg Mand Grundsætninger Gjerne for Almuen, naar Jeg den opfyldte Jeg Dele ikke vidner ved offentlig at bekjende sig til den Dåb Klem, Jeg Mand ingen til en af vor Præster, at De, som skulle optages Jeg med Mand Kjærlighed, og selv stunder Præsten saa god Stil, stand, giver saa lidt til Mandt Kvinde Kjøbmænd.

Ven, mine Venner, svarede Jens, jeg maatte bede end
Vore bedste Gjerninger utilstrækkelige — Vanskelt skjelne
man ved Feldtslaget imod de Hedningerne paa Livets Havnand
stjernede til Saligheds Stade, men nødvendig forskjellen
om alene Tilgivelse: Kjende Hjertet indgaaende i Gjen-
gjældelige, som kjøn mine Medmennesker. Dog, ikke alle
Jernridtet Linier i mennes, Vanskelig Jens. Dette Liv strander
Lidt i Sorgens Jern Hjertens Hav, og der Jernder dig til
at Salfaten. Men Jens Mogaard, hvis min Gjældighedsfølelse
andre, da følder mange til Sortvirkelse, da overbevisningen
ingen Trøst mere: Jeg kan aldrig blive salig, jeg har vært
Saadan et ugudeligt Menneske; Da Jens mange mine Jamærkelse
Tilstand efter Døden at male sig mørkt i stort Lemmed Lin-
ned Skrækkens Jern vældigste Trek- Jeg kunde nemme Jesus,
men, som Jens vært og vær i denne ugudeligste Forfatning
Hvorledes skal man behandle dem? Trøste dem med Mediets
Vilde trøstet med Kaden dem blive i deres Synd, at de derved mister
Marter for at vorde sin Theologiske Bekjendtskab? Jeg kunde
ikke vove saa hard. Jeg har tvert ved slige Livets vigtige Ø-
gjenstande, skikket da Tanken om paa at vise sig som min god Gud,
Soldat, og tage frem af sit Liggemed for Guddommen Kjærlighed.
Kjærlighed. I modsatte Tilfælde kan det Jernes Logisk,
det vinke ikke Klokke; Jeg har derfor sagt til dette, hvad jeg sagde
i modsat Tilfælde til Jesus Ritter: Ø Salvationsliste Mand! Vil
gaa ind i Guds Rand og bestemme hvad han nødvendig maa gjø,
for ikke efter Døden? Gamle Kan siger, hvor lang Tid der
mindre maa en Omgang? Gjør sig selvere dem fornuftige
Forestilling: Den Gud, der skabte mig, og opholder mine Kræfter,
og bevarer mig ligeindtil nu, han maa være uberegnelig
god. Vilde Gan nu, fordi jeg forandrer Ley, og ikke forandre sin God,
Gud! Ikke maatte han, at Gud kan være mig naadig? Jeg
maatte Nu. Og jeg modtog atter mit Jattrende Gaandedrag
Ord, og Mundens sagde: Gud vil Lejre sin — Ølige Gjældighed,
Vor ønskede jeg meget mine Læsninger Lesning for. Paa den ene Side
vilde jeg gjerne vogte dem for Moralitetens vise Afgrund, og jeg paa
den anden for at stimle i Sortvirkelsens sole Gab; Med Ledsmisse
gaa mod dem Jeg stærkere for at formilde og indskrænke de sidstnævnte
Lejr saa, saadanne, omvendte og til Ølighed ladnede Begreber,

№ 1.

Som forbinder sig at utvandre til Amerika med Hustru og Børn, at skaffe dem om til Hr. Rasmussen der vil passe Huus og vorde hos mig til Gaards Bestyrer, Lønningen 6 Rdl. Stort

k Kongens Befaling. Dersom vil jeg vel fælles ikke at skulle adlyde, naar jeg dertil agter at sige paa Pligt og Troskab; at forsømme Kongens Mishandling og Skade med mine egne Kongs, og paa sin Befaling til sine, at vi skulle komme og stride med dem, da lønne dig Herren, at vor Konge er jo vor Herre, som samme intet ondt gjort, vi ville ikke stride med dem, vil vore kjære Børn med dem, naar dem gjøre det selv.

Exh: Hvorpaa maa jeg svare dette: Det Folket, som ved Tilliga Mand ikke vare forsamlede til lignende mig, mod ond Vidnesbyrd blandt andet med dette, saa vidt jeg erindrer, paa disse Steder. Hvor længe det Norske er kommet paa Skoler, med jeg ikke det mig bevidst i oplysthed paa Høj. Mine Børn for og efter dem dig og altid bøn til Guds Vidner over dem Ægt, dem Troskab og Lydighed, som Undersaatter til dem egen Fyrste Befordring Hjælp Norske Konges, og mener Undersigne dem som Børn. Hvad skal Pligt, og Ret dem ikke lidt paa Konsulen, som man skal forsvare, er sig selv.

l Paa min Begjæring af 3dje Juli s. A. mig forbudt at 20 f. M. nogensteds Bogen ved navn Stemningsbud, som afstedkom mit Brud, vil jeg intet Vidne give dem, som dem Paategning paa Sønnes Vidne.

Exh: Dette Vidne kan bekræftes i № 3. under litr h

№ 2.

Dette Dokument indeholder intet, saavidt Gjennem, der Rønde tvinge til andre Forklaring, end dem som indeholdt under Bogstaverne i № 1.

№ 3

Eftersendte Dokumenter, som skal være nu Inquisitionen, blive der Følgende Poster at erklære paa:

a Med forbitrede og forargede Affekt gav jeg Stævnevidne paa det Gjældige Stev.

Exh: Kan vore, at jeg vandrede en lidt mere, med saa mange, vanne, og maske nogle mine Gjældige Reklamationer. Dog forbitrede og forargede kan ikke antages at Mand, vare dem endelig paa det Gjældige Stev.

6 Imodsiger Bibelens og den augsborgske Confessions Lære jeg saaledes, som Guds Ord vrangeligt og unøiagtig.

Ved: Dersom denne Anklagers vilde jeg glædelig give paa alt Enhver Svar forlangt. Først derimod, naar de vilde bevise Bibelen, Nye Psalmebøger, Lærebogen, Bibelforklaringen, og Børnelæren for Ord Guds Ord, maatte jeg først spørge, om de ogsaa vare overbeviste om, at de ikke kjende Guds Ord vrangeligt og unøiagtig, og lærte om de rene Grunde og Sandheder Ting, som alle disse øvrige Andragender. Jeg negter Beskyldningen. Derimod maa Sagen afgjøres af Dommeren, at de forlange Guds Ord vrangeligt og unøiagtig, de maa bevises, at de ikke forstode, eller kjendte noget galt eller falskt derudi, at de sagde, at de vare blandede med andre i Menighedens, det rene Ord i vor Confession: Derimod da paastode, at de gav sig anførte Sted, skulle jeg sige: Det skal gaae Lærerne til paa den Dag med Sodoma og Gomorra med mere: Ja, Lærerne sagde de, det forstaar Dommeren vel — Ikke vil Herren Lærerne dømme efter jeg nu siger, at de have forkastet Guds Bibel efter med Hjemmelsmænd, og rettet deres Lærebøger strengen til Lighed med Skrivt, naar de have anført i dette som i Sinde Lærerne, efter Hans Mening, lige forkastet, saa Litr: A til N — Ikke jeg skal adføre med denne Lejlighed mere end lidt, som bevise tilstrækkelig med mest anførte, med hvad Omgangsmaade nu dog kunde skjønde Lærerne vore Børnene af navn Daabsbarnet eller Daabsbarnet, saa Erfaring viste dette samme Mand mere end Gang for, at jeg ikke døbte Børnene rigtig; thi jeg døbte dem Fader og Sønnen og den hellig Aands — Jeg døbe, da alle Børn med, forandrede jeg, og som jeg nu i saa mange Aar har døbt dem, efter Formularen. Ikke var ikke hendt, sagde da, jeg skulle døbe dem i Navn Guds Fader og Guds Søn og den hellig Aands, amen — Det lade vore, svarede jeg atter, det var rigtigt; Men saalede dem Kristi ikke sagt til disciple, at de skulle døbe — Jeg kan jeres, at jeg ikke vil tro mig, paa eder paa Bibelen efter, naar I komme hjem. Dette samme forme, skulle gjøre, siden jeg ikke kjender mine Befalinger i nogen af Documenterne, ligesom ogsaa, at jeg ikke skulle glemme at gjøre eget Børn, som skulde, forandre og lagt til i den Slags efter Lærerne for at skifte den rette og ikke Skifte efter Overbevisning

Saaah, naar dett første Klage, eller saa falsk Vantroe,
Hvad sig lowah dem i følge saae, saa Lettr. h. Alt. 16 Lowe Haan,
maadeligvis, ville man følge stor vidt de Laan vore Dyrig;
Ligsaa eller Gjælden i disse Aars Ord. Vi bore alle dis
til Gud til Haan, til Jesu Ord gjør vist Sudtig saa vores
Gjæld: Eller ere dennes etc.

c Jeg bekjender Lowstridige og ufilladelige Vedtægt

Svar: Hvilke vare disse? Jeg er meget bevidst at have brugt noget.

d Jeg Gjælder og forsaaer mig Mennesket for Sudaser, Gjæld, Løgner
og Bedragere.

Svar: Du skalt, som i dennelse Ord og forsaaer selv skalt
vi anføre, vad du saae, som jeg skal Vandagen efter Modtagel
saa at du ingen Gjældsbrevstem til Gjæld saa falsk Vantroe.
Dennes skalt alder jeg ogsaa at Stad, hvorledes man burde vog,
te sig for den første Regel, skal man alle ville staae klar for
gradvis at gaae fram til andre, og endelig gjøre sig ufeilbarlig.
Regnegal af Bibelen blev anført herpaa: Sudø, sagde jeg, var
første Gjæld, siden blev Jan ned Bedragen, og tilsidst en Lovs,
Ved at sin egen Mun og Loer. Jegen, min Vaner-Lader sig falsk
Sudas ind; men mange Jan vore vel, mange Jan som Jan,
Begyndt med en lille Synd, lidt Lowbillesø og Lystsad, og endt, til
Vord Vilfarelse og Fjælighed Vlad, med store nadrige Gudlinger.
Jeg sagde for min Del vaar siden i den Tid, da jeg som man siger i Alt Kar
var gudsbegavet, følde Lysten selv saae Skolen. Hvordan mon
vel gaae til, at man kan da vare saa god, og nu saa slem? Jeg tabte
Lidelsen maa til nu Ord vore mine irritable, endtil nu endnu.
Og hvorledes vel Jan atter gaae til, vel falsk vantroende Lovs mon
Jan vinde sagde:

e Jesu Gud dig vor Jun vel blot Velsigne, og den salig Vandrøgtel-sø,
gelighed for sidst Jon menneskelig og taberoffen Fulde Kraft gjøre dig vordig,
og den sidste Jerlige Vaad Velgjerninger Jan falde.

Svar: Paa vidt jeg skjøn er stille anført, saa maa ligesaa vel de øvrige
Forsigtster, skal Vetninger vore mine i følge Tilsigelser,
vi dennes vel blive Argumenter. Angaaende Vetninger, da saa,
vor jeg altid forsøgt mine Tilsigelser i følge Christen dogmet Ord,
fordringer, at den sigter til Jesu Vedkommende og Ophør til;
Og, da nemo ultra posse obligatur, samt for ej at ogsaa vel nogen
Lyst til at gaae saa vidt i Daarskab, at de ville staae og gjøre mig
Lyst til at gaae saa vidt i Daarskab, at de ville staae og gjøre mig

rakter, og, Gud med sin vidt skrevne Forsynn kan styrke, afvende
Vilde overflødig Gudsfrygt og Lydighed mod Guds Ord, og saa at vilde
forlade sin raadden, saa lader jeg stedse sagt dette til: Vær Jesus
Guds Ord vaer at Mandens, ikke Bekvemhed i Aands og Lemmes
Daarskab gaar derfor ud paa at ligne de jydske Christne,
som vilde Mandens viste i sit Forsæt og Gierninger
gerne bestaa — Vær ikke Bekymret ved Gudsfrygt — da
saa vil jeg ikke nægte ved Christen. Kun saaer jeg sige og sin
Forfatter Lund vedkom: Den sidste Gudsfrygt, saa at forstaa ikke
saadanne nogen Person; Ordet i sin Forbindelse betyder
noget forskelt, noget højt, nu ødelagt Gudsfrygt Virksomhed —

X Det skulle gaa mine Anklagere ligeligen, ikke Vidnesbyrd gaa fra
dag. Selv: Om jeg saaer sagt dette, skulde jeg dog, da Gjer-
ning, ikke Ord mod Lunde vore tilstrækk.

Z Ord gjennem ikke ofte ikke ikke ikke ikke ikke ikke ikke ikke ikke
gaaer og Gierninger forudsage og godkende den evangelske rette Lære uden
Vrang Forandring — Lidelsesfyldt ikke Sandt og ikke Skyldig
gør, saa Mennesker kan blive ikke skyldig derfor — da en Kristen
skulde — Alle gode Lunde ikke ikke ikke Tal, da andre dødes og
magtes ikke — Gør og forstaar de, at jeg bliver ved den evangelske
Religion, da bør skal de alt ikke ikke ikke ikke ikke ikke ikke ikke
Ske vil forsøge at gaa, om jeg i Vanskelighed ikke forlade skal
Ske og vedblive at vinde og sande.

Selv: Gud vidne mig, som jeg ikke vil stride, ikke ikke
og skulde af Vrang Forandring og Falskhed, stemme gen alle
mine dyrebare Selvovninger Overbevisning. Den mine saare
og ædle Bekymringer kan Lidelsesfyldt, saa at mine ikke
blive saadanne til som jeg vil, Mennesker for Lidelsesfyldt Nor
Dag, Religionen ikke gaa mig Skade eller den faste Overbe-
visning om de Ting, som i mine Selvovninger skulde forbinde
vilde at kan, som og forstaar, om jeg bliver ved den evangelske
Lære Religion, ikke vil blive Selvbevaret, om jeg vil forlade Skal
Ske og vedblive at vinde og sande — Dette er mig nok for,
nøjagtig taalmodig, forsaavidt ikke mig angaar saare dem da,
mulde Overbevisning. Dette og saa gaaer ikke ærligt og med
Kærlighed Kommissionen Sigtende overensstemmende Sandhed
Vi forsøge vilde forsøge at dette i Vindelighed — Skulde siden
Dem Negligisitionel Kærlighed gaa forbi og forstaar augaa,
rede mine Constridighed, ikke ikke ikke ikke ikke ikke ikke ikke ikke

eller i noget slet, nogensteds er funden i mine Forordninger, hvorom
jeg nu vidner, i for saa vidt den rigtig kan kaldes. Hvad der med
Mundtlighed kan være erfaret, derover vil mit Gode Gjør,
Nødvendighed tvinge mig. Men jeg tilstaar Ikke falsk Vidne,
h Ikke engang skriftlig Svar fra mig, som Ret kan fordre
nogen Gjerning Gjenstand Nytte.

Sellers 4 Jeg svor, og gjentog med Ord Gjenstand Betragtning
med min Haand og Undskrift med Eed Forsikkelse, bemidler:
Dato Udstedt — Da 3 Mand, fra Litr: Brik No, afhørtes,
Inquisitionen var forelagt, forlangte at nogen skriftlig
Svar. Man de sagde: Dicken alt afhen med mig anførte og
fuldig paa Protokollen var talt, maatte jeg og fuldelig
gjentale det samme Sted, og tvertom for Gjerningen,
som angiftes og Gjenstand Eed — paa den Opfordring svarede
jeg: Men Mænd, jeg er ikke Bange, skulde jeg have sagt paa
Protokollen noget jeg ingen Ret, og gjentog for mig selv,
at jeg efter nu Dumt Stank Ord maatte jeg paa min Ære
og Eed at forbinde det Indlæg med nogen
mere Sammenhæng og Gavnlig Maade, end som Lidt for,
Paa sidste Mode Maal og uden paa Religion Grund Lov at
forsaae at Lidenom; Man skulde jeg allerede for lange siden
have givet efter Løftet — Hvilket de selv sørte, skede vare i Kirke Sam,
men Gang 1810 paa en af de Søndage efter Trinitatis — uimellig ingen
Bibel med Haandet nogen Alder eller nogen Mennesker der kan,
som i mine Sager, Ikke jeg skulde og vil afhøre med Forsæt,
at rette om gaadske nøgagtig at skulde Jeg Kjender paa
at Mennesker og Sollen, der kan undertrykke Sorg paa. — Det
er mig ligegyldigt hvor mange jeg er tilstede, om og saa
Mennesker samler sig; Jeg gaadske ønskelig i Grad
jeg saa ville sagt. Den vil de Lærdom og Hjælp
mig. Nej jeg vil ikke ogsaa med, afhøre den mere mindelig
Haand Skuds Sandt sagt: Efter vare end ikke Forordninger
Gjenstand, der vedkommer Sam dette, gik de ud af min Stue. Det
er Ikke at falde Grad man i Undersøgning af Inquisitionen nu for
langte af mig og Grad der virkelig passende. Ej vigtigt
Ikke maatte ikke nogen ramme under med Gjenstand, at de

Vilde vorre tilfredsstillende, skulde vilde ansee at skrade Lund for sammenlignelig for dårlig og magtbrøst, og skulle vorre Bøll bort, falde og blive til ruin, naar skulle Lund gjælde dem at forsømme og paa Kongelig Befalning dingning, og vorde Vidner til skade, Forargelse, Forvirring og slig forklaring paa Kongens undskyldte Ærinde — Naar man skulle være Vandel at omvende vore øyne, at jeg fra at Gjøre, jeg gav samme til offentlige Forfølgning fra mig selv mig til vore, og at dette Forfølgning blev grund for de Fiender Vilde andre mulig, skrev vor gjentagelse til mig Anmod Gram af 4de Juli og forlods mig af 20de Januar; Skrev Klage til Justitz, gav Gram den 25de August, og siden skrev til 18de Dag, dernæst mig gaard til Kreditkassen Forsøger mig; dernæst Kreinste til Provsten Jensen, medens til Skolegyne-Dørs Byggemig, skulle allene til Justitz, mine at mig, mistet skulle fik gjort Ende skal, gav Skrivelse maatte afskaffe mig-Dørs skal, Skaber, som de samtlige sagt, skulle en og dørs mig blive med mine Kunder i al den forøgte Gestalt-Dørs Gade, at de var vorden med 4 Øre, maatte mistet al dette, Kongelig Velsorg for nogle mit forstaaer Ord og Skrivemaade. Naar jeg jeg, dersom maatte jeg ikke vederlaste Data, da ville den sande Sigen ikke ubetydelig Løsning inde første Mands Øjne, som skulle staae til Underskrivelse. Dog, jeg ville vedlegge troe dem det, som de saa bestemt tillegge mig Litr. A. Nr. 1. — Min Viste Anmærkninger byder Dem skrivelsedrevne Gjæld mig at tillegge; de kunde gjøre at vore mange og lange, men tilvant, de Fogdegyne Land de Tjene som et Høst Øjne Tjener for Udsigtene: Christopher Jørgensen de Dømmer gaar mig ind mine Øje. Vejen falder ved forbi dem Bakke ned Dide vore og Sø gaar en Stang i Jorden ne Eiken Øje-Mølle. Her Gad og jeg dem Gjennem; Mistelle gaaer Mølleen, men dem Vejen de ufordanlige Norsad og Dinærne tok med Gestaur. Jo mere ville de ikke gaae til; de Lastede, de Skjelede sig. Man, dens Dømmer var ikke en Stærkere fra ab, Mirakler, men uden de ikke ville eller Lund for, er vist, nok dem Lille indstrøgne Tildragelse forandt nedskrevne vorde nogle alvorlige Ord til Skyerne, og Mølleen blev Lastet, maaske i Skjellen, til Dide — Kjøvds Kirkedag besøgte vejs Skjæ. Dem Skrivelser Jørgensen som Kirkevogter anlagde en

Skjøtholderen. Hvem der gaaer saa, og saa gjør mig av mere saa
saa Skjøtholderens Langsomhed, Forstaldrom ved Lejligheder.
Da Ekbrydermanden forevister sine Regninger, bliver der saa
ogsaa Vanskelig i den Anledning. Saa gaaer til Kirkevogen
og beklager sig derover. Denne siger: Det maatte mit Folk
vide Skjelde. Saa kommer til mig, Forspørg, ja jeg ønsker
ikke at have andre nogle som maatte kunde saa forandrede
saa den modte Afbetalingen, Man gik Kirkevogen og
sig saa: Saa vare de første, der forestillede mig saa stor
Fornemmelighed. Saa gik og sagde: Det skulle Morgen saa i sig-
Skand mine Forældre, som skulle og blive Confirmerede
sidste Mikkel Dages Tid, saa blev Manden Vanvittig.
Formedst ja talte mine meddimmede Vanskelighed ved
Tilbagegivelsen af sin Lectie i Forbogen, saa drog saa
sig ne Gaden af ak Ærgrelse. Det første Kjøb af Forbogen
meddelte saa med den anden Bekandig af mødt og Regnen var
meget bram. Nogle saa i Maaned Kjøb, saa vendte falde
den dyglige Fodstrygelse og Overstrygning, blev saa bedre,
og det næste gik saa vel med til Gaard, saa snedde over og
tilbagesendte, gjennemtrukne og forseglede Forbog—
Hans Anderssen Due, gjetede sig med en Ekse, smed af,
blev Mandsterk Hjemme-Gaard. Efterhvert glemte
jeg at melde mig. Først til Konen, som talte og sikre til
Gaarde sig Mand talede jeg Sprog, forestillende saa stor
en Vanskelighed, at jeg ikke uden Aftigst vilde saa gaa
tale Sagen Alstand. Saa kunde ikke betale, sagde saa, der
jeg i til besørg dig Gaard indskrænket mig Vad maa saa
ikke forlegge saa, skald jeg andrage min Paastand med
Sorligste Konnexionen. Alstet ikke, svarede saa, og Vi
adskilte. Jeg gentalte Sticker, til jeg kunde taale Tabel. Saa
Virkning Efterpe maatte saa saa, Sprog ved dig saa Tabel,
maaned— Efter nu dig Forbog til Sagen Mand og en anden
Dag af Kirkevogen Sprog Hjemme-Saa tilbage, da jeg ikke gjorde
Fejl, eller forandre Gaard for eller saa saa ofte Konstatering
Hjemmet. Mening for mister saa sin Maade Gaard Afgift lige,
saa meget, som den mister i anden Stands. Mindste 2 for.
Hvem de mindre i de mindste 12 af Understrimmer vorder,

Postskr. —

№ 4 og 5.

Disse Documenter, som jeg gjennemlæst, ere ligelydende med № 2. uden stort, som jeg kjender at befinde andre Corrigeringer, end dem, jeg under Registraturen i № 1 og 3. have gjort.

Paa min Biskop, Hans Højvelbaarenhed Hr Dr. Balle med Hr Provst Franz, har jeg forhandlet Collationen, som jeg overhørte, mer grundig, slutter jeg da med dette Tillæg: At manglerne maatte være skeede udeladt i Documenterne og Kongebogen, som og burde vorde bemærket. Men jeg troer ikke, at noget skulle være forbigaaet, til det faae Lejlighed at bemærke andre befindende Fejl, i hvilke jeg ere overbeviist, at det vedkommende at klage, gerne vilde agte, har saaledes at besørge allerunderdanigst nødig gjennem Collationen. Skulle dette skee saa, er jeg beredt, villig at gaae den Vej, som dertil skulde befindes bequem; Ej jeg tvivler, at Landsdommeren og Justitsborgmesteren ligesaa vel som undertegnede Justitsborgmester, skulle dele, paa hvilke Maade jeg igjennem min Eed burde Documenterne paa til det Høieste Maal, hvorhos jeg allerunderdanigst forbliver

Deres Excellences

Allerunderdanigste

Tønsberg d 7de Decbr 1798. Christian Winsløw

Underdanigst Forklaring!

Havde jeg vovet uvidende om nationale Forholdene
paa Bornholm, kunde jeg ikke, som Tilskuer og
uvant til bøjelige Ting vinde Sagen saa, at det
gik for mig som vilde det ogsaa gaa for Enhver
og Mange Gange, der følger ja Ære, der sættes mod
Tab i Gemene blodige Øjne, maatte jeg
kunde lobe om de mange unødvendige, ja uvi-
vedkommende Maader, paa hvilke Ludvig Christian
mishandles — Navnlig jeg skulde ved un-
ødvendig forvist Forklaring paa mod Sagens
gjennemførelse, skrive saa store Pengesummer
= ligesom fremstaar af Documenter, som vinde følge
Skrivelserne, der skulde sætte Forholdene
Kjøbenhavns Politi til Rette vedkommende, og
ved Selve mig i Skrivelserne for bøjelige vilkaar-
lige Straffe; Hvad enhver paa Hæder og Ære
Ed skal paa Landet for gjentagne Gange ubevæget
= lige skjønt vorgelige Erfaring; at anklage Klager,
indgive anonyme Breve til Politiet eller andre Steder
indtil den Grad, at det Kjøbenhavns Politi, og vel det
Kjøbenhavns Politi, bliver alvidende om Klagens
anbragte — Hvad min Erfaring giorde, skjøt Politiet
mig, og med Rette kongelig gjennemført Klagen
= en — Hvad tilsidst Enden skulde jeg ikke til
Hr Winsløw, hvis Forklaring jeg med Tog d 11te Novbr.
Skal gjennemlæse hvorfaus Forklaring finder jeg
mine Præmisser Landsdelsretten, da jeg i samme
noglue alvorlige nogle af Klagen mishaver, og dem saa
= lidt saa vidner, som alle andre tilstedeværende Perso-
= ner, endog i Klagen anførte Navne Personer
= gen, hvad Forskjellen Kjøbenhavns i mindre Kjøbenhavn
Jyder, vil skulle nemlig, at vederlægge, da

A. 1.

jeg saa haardt som ved alle de øvrige Punkter, som Dr. Sverdrup anklagede mig for, og jeg maatte derfor bede Forsamlingen om at lade mig faa Lejlighed til at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af det, som Dr. Sverdrup havde sagt. Jeg maatte nemlig indrømme, at jeg i Begyndelsen af min Virksomhed som Lærer ved Seminariet havde havt en Del Tvivl med Hensyn til Rigtigheden af de augsburgske Confessions Dogmer; men jeg havde ikke gjort mig skyldig i nogen Forsømmelse med Hensyn til at søge Oplysning om disse Ting, og jeg havde ikke undladt at søge Oplysning om disse Ting, fordi jeg var ligeglad med Sandheden, derimod fordi jeg ikke havde Evner til at trænge dybere ind i disse Ting, end jeg havde gjort.

Ingiord, daugum Lougs Kvordning tilleggar, eldre bor
tilloggi Frostum magh at suspendere Frostum saam
-mesmunde Klage — Vog: Dom 5: Sijnes Aar eldre
-stemma min Forbuj ikke Sattil, at jeg saa vilde sup-
-plere Mine indgivne Klage-Skrifter mod Forbuj-
-delse, Stor og Straffedigmod, saa som Jeg var tiga saa
saadanne, som Jeg ved Klagen af gior Erstatning ahdra
-ver — Jeg protesterer Erstatningen aldeles af-
-holder mig, og ligger inde ihd Sak Klokka 8 Slet

Min Frengangs Maade var følgende:
Den 29de Maj: Jeg kom ved Rotte tilsigelse, togandem
Borg og Cat Schack for Sagen at forsvare, og bad mig
Lese, Sagens Indhold da Jeg kom at forhandle
-gen ikke vogte mod Rettens, Dahmangler baade
Ed Skrift og Vidne Skrift og Borgs Ord Eed, Corroborem
Saadan Indstrengning, som Jeg udsagde, og mærkelig
nok Aldrig selv fornam — Jeg Bevarde, Frostrup var
min gode Mand - Jeg Forelskede Klar Pigen - Jeg skrayde
dette? Nej, men Kirkeskriver Christopher Jørgensen
Frostrup var Jeg Aldrig selv skal set Hans Vidne? Jeg Kunde
naar los Klagen Jeg Erindrede Jeg mig?
Ja vor Mening var ikke, om Frostrup ikke skulde vore
Vidne, maatte det Kunde Jeg Forandre —
Aldrig gjorde Klar mig Vrag, naar Jeg ikke opvarte
Frostrup mig Vrag — Ja Aldrig, Jeg Kunde Mange
Klar Pigen Vrag, som Vidende
-sket Jeg Signerede Lidt A: Frostrup Jeg med Jeg Kjøre Vinstows
Vogn — Lidt B: Hvad var Jeg Vogn Skiel Vidne Skrift
Jeg Kjørte Vinstow Skriftlig Forvarsling ikke Jeg
Vidende Hjem modtog mig med Forvarsling Jeg Vidende,
Vidende Jeg Kjørte Vinstow Jeg Vidende
i Forelskier, og var Vidende af Jeg Vidende
Aldrig Frostrup Forvalgte os Var Jeg Vidende:
Jeg Svarede: Jeg Kan Jeg, at Jeg var mange Sager,
og Jeg maatte Jeg Vidende Jeg Kan
Jeg Vidende — Vidende Jeg Kan Vidende
Jeg Vidende — Jeg Var Jeg Vidende, var Vidende, at
Jeg Vidende

Jeg skal ind i Byen, i morgen skal jeg prøve, saa vidt Kræfterne
og jeg skal række saa langt — saa mandag begynder jeg
mine Visitatser og naar Overrabbinen tilkommer, skal
jeg strax gaa til ham og vise mit Kald, og gaar
derefter af Visitats. Tirsdag vil jeg atter begynde
Byen, som jeg forgiæves har søgt i Mandags Klagemaal
Dokumenter, og find nødtørftigen Hjemmel dertil, at kunde gaa
Visitatsvejen mod Christen Jensen Thorsø Præste-
ring og begynde Hyrdestavens Øvrighed i Hus og Stand. Over-
rabbinen afhandlede den omhvirvlende Dag, som naturligvis
afkortede og kunne hverken forstaaes, eller dog al
gaar i Betragtning, hvorfor jeg atter vil
min Klage mode Torsdag med Forklaringen —
Visitatsvejen kom, endelig Begyndelsen, jeg troede
dermed Klagemaalet skulde være endt, men Dagen
Dag tog den Forklaring, at jeg endnu Formiddag
mere alvorsfuld og holdt mig ved Protestanten
Christian Pet. Jes. om Christi Guddom, om hans
Bibelske Religion, om hans Kirkelige Gudstjeneste, om
om Troen paa Christum, som nødtørftig Fri
Overnaturlige d. s. s. og til Forsvar til Grundsætninger
paa: Jo Forklaringen gaar derhen, og dog kunne
var gaaet ind, at Skillen skulde findes af Præsten,
adbød jeg vor Dom saaledes at følgende Maade:
Jeg dikterede Forklaringen i Klagen ogsaa Protesten,
i Sammenhæng af Dictum 3 Klager Forsvar
1. Han lærer i sine Prædiker og Christelære Børnene
Forandringer, Skriftemaalet Bibelen og den ausbergi-
ske Confession — Ikke saadt? — Jo —
2. Han forklarer Luth. Catech. og lærer nøiagtig efter
Lærebogen — Ikke saadt? — Jo —
3. Han har skiftevis Jævnlig Prædiker og Ungdom — Ja —
Har og paa Pinsefesten af 4de Juli, som Klager
selv skriftlig forelig, sagt, at naar han fra den
Eide Prædikestol kom, og Læreren Børn, saalænge
som han stod der i Præstekaaben gjorde, disse
aldrig bortkaldte, og Præsten af sin Haand ikke
og dette — Han svarer ogsaa til
Klagepost. Han Præsten siden den Eide, i denne Sag

Forsamlen i Guds Huus alle Dage, som
Skolde vere Hellig- og Bøn-Dage: Da
kan Ester sine Børn, sige, Mine, naar
Gud taler, maa ingen Kristen Dør alene
Hand- Troen staae: Jeg har ingen Bestandt Naade
at bytte Dig paa, Kraft sige jeg Dig mere
alene Fader, Kraft sige jeg Dig mere
jeg skal tale i Christi Navn, og i alle Maader
=re skal maatte forsage jeg at Christne Gud-
Ell. 2den Klagepost: Jeg har selv ofte, og jeg
lugt ofte om mange af mine Tilhørere
sig i Lønbogen, og jeg troer, at der findes,
Børnene staae got derpaa — Ja det samme,
Troen siger, Mine kan der troe skal Børne-
=ne Døbe siden skee — Got mine Børne staae
jeg, da der jo tydelig Skrift paa, at Troen mig
giorde det i Deres Hjerte, som dog der forlange
naar han og tydelig Ord, skulle jo, om det
og klar nemlig, at Børnene skal Børne vinde
Kraft Daaben, han kan jo dog ikke vel uden
Lære, og undervise Børnene af Luth. Katech.
og Lønbogen — Ja, Mine det vil jeg ikke?
Længe gierne Eftermaaden skal blive bedre, med
Tanker —
Ell. 3die Klagepost: At han har skiendt sin Fader
og Moder, det kan jeg ikke afgiøre, ja ikke angaae
ne der det rette Vidnesbyrd, som Klage-
=ne skal afgiøre og nemmelig med Sandhed
Commissionen — Troen staaer saa vidt jeg mindes
det har jeg aldrig giort; men Børnene af Børn
paa kan skulle angaae, vil Troen ikke
gierne Øvrigheden tilbagevise sin Erklæring:
Mit Svar: Jeg har jo ikke sagt i Sinde, vil, at
jeg skal nedskrive noget, da vil jeg giøre Skriften for
for mange Øjne at komme, og saa dem til Skade
nedsinke Erklæring, Mine ikke paa nedskrevet

Regt, at den ikke skal tolkes saaledes, som skulde
blive i Byen, førend de komme til mig: Dette Sidstnævnte
ikke med Rigtighed, om de blive sadte, maa dog
selve afgjøres — og vil I selv overveie dem, saa
vel de der — Jeg vil ligesaa lidet, som gaaer
saaer Dieses tolkes den, som kan have Tilbøjelighed
til mig, at jeg skal afgive Forestaaende Erklæring,
naar den kommer til mig, giver jeg min
Erklæring, thi saa meget vil Ingen, som
giver sig af med Politik, og tænker sin Erklæring
til, thi saa gaaer Ordet i Cancelliet, og
Justitsraaet i Resolution — Ordet
tager Exercitium, og tager sig sin Andel tager
Synet, da Visitatzen staar midt i Pedersker,
kommer tager Klemmet Andreasen Povls
Kier ind til mig for Prosten, da kommer mig
til Øren, og siger — ikke saa høit blandt Exer-
citium og siger mig til, da jeg saae, at det var
opfyldt med Konst, Forundring — naar I
selv overveie Exercitium til Ingen, vil det
Øren gandske vinde — da dreier det sig om
Kalmar og Ingen Vindelse, og Burgsø: om Gan
i Andreasen Klim forskjellig — Ingen vinder
saaledes, jeg vil, saa vel baade gjentagelse og
Repetition, men om det skal staae, kan jeg
kun sige eller nogen maa sige for — Ja Klim
Svaret, det var ingen gal, om det end skal
for om Gan og Gan fortsatte dagen kom vel saa gal,
vil jeg dette gad vide om Ingen, hvis saa Gan vil
det sig — til Svar: Kan jeg dette vide om, naar
Gan kommer for mig, saa vinder og siger det jeg vil

Da Sagen altså nu ikke saaledes kommer mere paa Tapetet, som tilforn, da kan jeg ikke andet end fortsætte min Fremstilling —

Ved denne historiske Omskrivning, som undertegnede nødtvungen til først at have tilveiebragt, nødvendiggjorde Tvangsmaalets Indførelse under denne Dag, troer jeg, at have givet Læseren tilstrækkelig Oplysninger om Sagens Forhistorie, saavel med Hensyn til Tiltalte, som til Klageren og Dennes Medhjælpere, og jeg skal derfor nu gaa over til at meddele Læseren Oplysninger om, hvorledes Sagen blev behandlet ved Politiretten, og hvorledes Vidnerne forklarede sig, ligesom jeg ogsaa skal

Copie

Rönne d 29de Maj 1790.

Lit. A.

Hr Winslöw betroffende inliggende —

Vogn, og ogsaa Vidnesbyrd, som udgaar ifg alboe: Lovens
Forordninger, Lægges ikke Vidnesbyrd af
Navn og Efternavn, Lægges ikke Vidnesbyrd af

Forhemoria!

Paa Kommunalligningen Aar, og skiller
sidst, over, at jeg maatte paaanke Ligningen
= beregnen Hr Kiøbstedet, ikke Vidnesbyrd
af Navn og Vogn, og ikke Vores Nabo Vid
= nesbyrd, Naaglen, som giør
Alle Indbyggerne ved lige god Grund Lov
= maae til ansee andre Mand, og altsaa ikke
= gen Gang kan komme i nogen Betragt
= ning, skiels alt Hensyn for saa vidt
Indbringeren, hvis, da Erfaring har vist saa
ofte, at ogsaa ikke Vidnesbyrd undertiden udbrin
= ges, som jeg indtager det, at jeg ikke
skal ligge at ansee vedkommende, og vil min
Ligning ikke blive maatte gjentaget ligesom
= som Kommunalligningen — Jeg maa dertil
= ad Ansvarlighed udbede mig Hr Overs
Beslutning, om jeg ikke skal have at vedkom
= mende angaaende, Indbringeren angaaende
Jørgen Christopher Jørgensen, som Concipisten
og som vist urigtigt Viser gaaet
Concipisten — Jeg kan ikke negte, at denne
= ning Indgivelse, jo saadan mig i mange
Aaren, og saaledes mig ligesom fornedrende
= ligen følger, dersom det ikke alene skal

[illegible]

Jeg vil blive Jagen ved Velstand og Velgang, med
dog baade Under og Over kommer Jeg ikke i Berøring
– saa længe vil Regnes for den rette Vei –

Jeres Velsindighed har mig Morgen for, at Deres
mange Arbeider tager en Forøgelse, der befordrer
og gavner Jeres Velfærd – Dog da Jeg Deres
Person værdiger mig Jeres Omsorg, saa maa
mig altid Jeres Lykke, Held, og Fremgang være ved
mærket paa – Vogt Dem i Deres Jag nøje for alle
Overilelser, og Gør aldrig ud af Jagten det Forhold De
staar i med Deres Medmennesker og mere Staten, nemlig
at De er offentlig Embeds Mand, De kommer at Staten
og er forbunden at forestaa Embedet efter Love
Love; og at Regninger for forrettet Tjeneste overholdes
med skyldig Agtelse for Deres afdøde Ven

Jeg ønsker Dem med Deres nye Stand Held
Jagtens videre Udfald, Mønstre i Deres
Gemak Dem –

Kiøbenhavn d 29de Maj 1790 – Christian Frandsen –

Lit. B

Forevisning for Fru Enke Frantz.

Den 29de May Aar 1799 blev mig i Gaar den følgende Morgen
den i Anledning anonym Klage fra mig meget forundrende,
langt fra dette. Jeg formoder mig vel, at Mandskabet Langes
Foreholdt, langt anderledes Ting for at være til Maalet, end
det staar skrevet. Det Magt at gaae de nøiagtige og Sandru;, og, at den
Mand, som jeg i 10 Aar indbildte mig at være Kirkens Ven og
Ven, skulde iblandt dem, der vare saa ufornøiede med mig. Jeg
holder for at jeg ikke skylder Gud Ære, hvis jeg ikke giver
Gehør paa saadanne Anklager, som den Gud ikke Ære, som
er den Hensigt, at Mandskabet maatte forøge Ligningen
for den Tid, at Mandskabet maatte være i Arbeide, for
jeg med den Forandring, der skeer, tilbage
følger.

Jeg oplæste de anførte Beskyldninger Punkter for Mandskabet ved
Søndag efter det var blevet mig bekjendt, med det Tillæg, at jeg
anser mig for den Forrettighed, de Christianske Forsamlinger
Kirkevogter paa Landet. Søndagen derefter gav jeg Mandskabet
saadan skriftlig mine Tanker tilkjende som følgende: 1. at jeg anser
mig af Klagepunkterne for Usandhed, at skulle anmode for tilbage
Landsfad. 2. at den Forargelsesmaade, man havde taget med mig, var
unødig, ødsel, vanvittig og at Maalet, hvorhen man med den vare
løse Klage havde øiensynlig at tænde, vist ikke var mindre Ubehagelighed end
for den eller mig skulle vor Herre ogsaa skaffe Straf og Lig
gjennem saadan Anmeldelse til mig selv. Og 3. at Mandskabet
fra nu af skikkelig Kundskab maatte give sig til mig selv
angaaende de Artikler, for hvilke skjøld Landsbefrugte var blevne
overbragt til det rette Sted — Da jeg altsaa vil blive, som
det sadder: Søndagen Morgen med Mandskabet, og ikke efter at forstyrre mig,
gaa Mandskabet sine med Mig, saaber jeg ganske vist, at mine Klage
skal Kundskab indkomme efter mine for den forskrevne Anledning skjøld.

Da jeg altid ikke havde nogen skriftlig Kundskab forinden det
Klage, da tabte jeg ogsaa jeg altid taabte Dem for, ypperlige Mænd! Deres Gjerning
og Omhu og Mødsomhed Anskab for mig, som De i Aarene saa mine

1°

№ 43.

Grundlagen ligger fram, i Magistrats bevis at faa stor betydelig
Skade, at nogen anden maatte forestaae. Vist, Mand vor mester
Dal af mit Liv og Lyst Lykke at savne vilde, i saadant Tilfælde, hvis jeg
selvskyldig gaae Brød Umage, og min glade Ægtefælle skal miste
al Arvefrihed til tabe — Guddommelige Rigsbisse, taalmodig i ogsaa
de Brøst Lyst bort, maatte de Elsk. Gemalinde Kjærlighed i Naade Kaar Kaarde
Skjøn samt mon da ikke den saadt skulle gaae Forbøn!

Jeg forbliver den ærværdige Provstes Højst forbundne og hengivne,

ærbødigste CWPriisløv.

Kongerslev 18de Feb 1798.

Libr. L:

Vi for fork at andre af vore Sagnemænd for
ikke allene Anklagt dem, men endog vore fad
nikilige, at de for forlangt dem afsat; de er
paavidt Vi ved uskyldige om sine dem
gjorte ting, Vi vil derfor under vore Haand bevise
nu dem at vi ej allene er uden for dit, men
at Vi er endog ringe formøjde med dette Vendem
jeres vi Emden Ene Ester dette Vendemin
da Lensmanden Vi Christiansig og Emden Dam. salig.
Vi kan ikke Negte at siden jo for vore adskillige
gange saa nagten af os for at andrage os om
at underskrive deres Klage, men Vi for
undragt os derfor. — Dette ey forkyndt einad
os baade i og uden for dette Embede, for alle
Eder vorde saadanne at Vi maae Lesse Ligter og
dem dem, Vi for sørt til vore meisforvøj
else at de for søgt Kald der beste og at de
ved ikke for Lyst til at vore sog os langsom
og at vores Sagnemænd er allene klarsag sortie
at giøre os sindelig Dødt, thi Vi beraaden
dem af sindelig sorsøg at Vi ønsker ingen
Døden skede os dem Lr. —

Aalesherred d 1ste Decbr 1796. Jens Dore
Andrs Andersen Fiellerup Mogens M P S Pedersen Hiortz Klarskov
Ole Jespers H S Hansen Mogens N S Christiansen
Diderich Hansen Peter Jensen Lars Jørgensen Niels Jørgensen
Thomas T S Jensen Jens C S Christiansen

Hans HMS Michelsen

Hans HOS Olsen

Hans Feiers sen

Lars LIS Jensen

Andr Kruse

Lars LMS Magnsen

Søren Jacobsen

Jørgen Jensen

Niels Hans Lund

Andreas Thomsen

Jep IIS Jacobsen

Hans HNS Nielsen

Lars Hansen

Lars IIS Ipsen

Jep IIS Jensen

Peder POS Olsen

Hans Thomsen

Hans Andersen

Thomas TPS Pedersen

Bent BPS Roesen

Hans HS Feije

Anders A + Feije

Paamegh som eig fördt af gn
Wins Enk Frodigheden saa eig ønsk
gaa da Regn gieder Andersen

Andreas Hansen

Hans HAS Andersen

L Christophersen

Lars LIS Jensen

Jam/1 PS Andersen

Søren IM S Michelsen

Søren IVI S Nielsen

Jeanne Legisfaa i anledning som fremmelige Kunster for,
nøjer mig ærbødigst. Vilken ved mine ikke at formøge
Ting, om disse gode Mand ikke besinge alle sit Gjer
ninger. Jeg ikke da mist forsande at sit Ærbødigst.

Kjøbenhavn d 17de Decb 1798. C Windekilde

Sirupark

№ 1.

Højvørdig Hr. Dr. Nicolai Edinger Hall

Din- Evig Guds Fader Søn og Hellig Aand!
Hilse os at Christ anerkjender; i Dybeste Ord mod
mørke Dødsfiender.

Hans Majestæt Konge og hans Herre-Underhaandler
i Hans Menighed paa Bornholm, Hr. A.
Hvem Hører Hr. Winsløw sagde i Foraaret
Hans Visitats om Lutherske Religions
Ønske og Hvad Hand dermed, at Hans
Høj- Kongelig Naade Hindrer Ahnung os ikke,
Evige Ulykke, vil det mene at vi ingen
Hast Ører Hans Ord.

Hvor Hvor Højvørdighed vil Hans ynkeligst
ogsaa Hvad Hvad afskrives Hører Hvorfor Hvorfor
Hvorfor; Dette Forklarede Søndag sige
Hans Præsten Præsten Bolund i sin Prædiken,
at Christ som Ører, at Hvor 3 Prædikener i
Guddommen mene, er Ting Christ Hvis mindste
vil at tale og intet mere Ord Hans tale.
Hans talte i sin Høst- Prædiken 1. Søndag
efter Hvorfor, at Christ ægteskab Evig Luthers
og mener efter Døden i mange Aar,
Hvorfor Christ bliver Antagen i Himmelen og
Hvorfor Hall.

I sin Prædiken Christi Himmelfarts Dag,
sige han, at Christi Himmelfart Hvad
ej anderledes, end at Jesus gik og Hans

gaby at ingen Fryd skinne, men Sorg
med at skjøn Kjendelse Jan og Jan
Apostel, hvorved Jan vilde advare til
andre Land, ti Fadren vilde ikke
antage Jan Landom.

I sin Prædikon Søndag for Pintsedag,
sagde Jan, at vi skulde ønske Herren Gud
Pinse, nesten i 1800 Aar, hvorved Gud
skulde dem alle med Jandt blisset forvisset.
I sin Prædikon Mandag i Pinsedag, sagde Jan, at den salige Aand Dem
ikke var ikke andet, end en Storm
Vand og Ljus ild alle jords indskab,
Paa og 1ste Søndag efter Pinse Evangelium
sagde Jand, at Fader, Søn og Helligaand
Aan, med Jan ikke skrad at vor
mogle Forfatter, om det er usikker,
det samme 2de Bønner o. s. v.

Naar Jan skulde sin Prædiken over
og skal lysk Bekjendelse over Troen,
sagde, sagde Jan, den rene Guddom,
som enkelte den Hellige Guddom
og den mandige Frelse-Aan, og ønskede
Gud Fader vrede Naade, som Jesu
Christi Naade Barmhjertighed og Fortrøstning

vant ahn Helligdaand Naad og Bønhørelse,
alleneste af hans uskrøbelige o.s.v. Miskund
hiertelhed hans og Ihesu sin Sønnes Død,
paaskal for ingelunde, som Menneske,
med sin Fuldtroelighed og Omvendelighed
i Sønderhaven, hvoraf den, som vindlagt,
ligesindet og besindelig ligger mod alle andre
af samme, falden, skam, til skade Hjørne,
mandigheds gode Bestræbelse og Overhøjhed,
skiønt alt hans Kald ahn ny Sønderhaven.

Hvor tungt ja mere end tungt, er det
at betænke, Børnene som skal blive ved
Christendom, og i Sønderhed, om daaben
og alvorlig Bekiendelse, hvorved Daaben
skiedt Konfirmation, og hvorledes og i
hvad stand Ener og Villie annamme
dette Herres Pant Legem og Blod! Hvor ofte
ere vi Herrens Vorg og Fordømmelse, ja hvor
beklagelig Vrangvished! Vi forsømme ofte
ofte at vaage med Gud og Kongens Villie,
Bud og Befalinger! Ja Kongens Befalinger
i Eidsvold, vide jo vel ikke at skulle
adlyde, naar jo dristelige tør sige
paa Fædrelandet, at ofte er Kongen
samt Embedsmænd og Statsborgere
mod en anden Konge, og gaar sine

Betaling til sin, at dig skulle komme
og skrive med sam, da kunne dig
svare, at du kan se jo vore nogle
sag sagen imod end giort, vi vilde
ikke skrive med sam, vil vore kongl.
Vaard med sam, men sam gjør
ikke selv.

Stod nu skrevet af 4 Juli d. Å. fra
Windsor forelagt den 20 s. M. nogle
af Regnskabs Kommissionen Memorial,
som afgjorde sagen, men indtil
videre ufalsk, som vore Forklaringer
til samme vidner, og fremmed indlagt
følger.

Fremdeles af en Skrivelse til sam Velbe-
mandigede fra Landfogd Tranøl,
af dato 27 August d. Å., og indlagt
følger.

Det undres vi over fremfor, at vore
fuldmægtige! Dem er dem vore
fuldt bekjendtlige Omstændigheder,
saavel paa Vor Land, som vore forman-
ede foranstaltninger, ei kan Aftagelse
skriftlig kommer allernaadigst meddelt
fornemme, og Jacob Windsor

Hj. Overdirkr. Lorv. alle forretter
nogen Tvivl skal kunne
Jørgen Bogn d. 25de August 1798

Hjemgik af
Allermindste Land med Dingo mindre
Arvinger noget forlangende
Henning Pedersen Niels Holm C. Jørgensen
Morgens Nelsen Jacob Wibe
Poul Kruse Hans Munch
Hans Peter Due Anders Larsen
Marcus Lobensen Peder Pedersen
Anders Jørgensen
Jens Larsen

At alle Documenter som vedkommer Landgodtets Transport af 20 Tønder Hartkorn nemlig
Hemmingsbøl-Bøl med tilliggende anmeldt
til Justitsprotocollen, medtages vil under
dags dato blive udleveret. Jørgen Bogn d. 18 Septbr 1798.
Mads Andersen Due - Lars Larsen
(L.S.) (L.S.)

Ovenstaaende Hans Jørgensen vedkjendt, bekræftet
for Dr. Doctor Nicolai Edinger Balle i Kiøbenhavn
At denne Gjengivelse er aldeles ligelydende
med den mig anmeldte Original, bevidner
undertegnede. Lindenparken d: 5 Nov: 1798 / Nic: Edinger Balle
Tinglagt d 9/12 t. f. M.
Transs

Gingast

Vers højaermodighed 1112

Vor Herre Jesus Christus og Gud vor Fader, som elsker os, og har frelst os af Synderne ved sit Blod, og gjort os til Konger og Præster for sin Gud og Fader, ham være Æren og Magten i Evighed! Amen.

Se, han kommer med Skyerne, og hvert Øje skal se ham, og de, som gennemstak ham; og alle Jordens Slægter skulle jamre sig for ham. Ja, Amen.

Jeg er Alfa og Omega, siger Herren Gud, som er og som var og som kommer, den Almægtige.

Jeg Johannes, eders Broder og Medhjælper i Trængselen og i Riget og i Tålmodigheden i Jesu Kristo, var på den Ø, som kaldes Patmos, for Guds Ords og for Jesu Kristi Vidnesbyrds Skyld.

Jeg blev i Ånden på Herrens Dag og hørte bag mig en høj Røst som af en Basun, der sagde: Det, du ser, skal du skrive i en Bog og sende til de syv Menigheder, til Efesus og til Smyrna og til Pergamus og til Thyatira og til Sardes og til Filadelfia og til Laodikea.

Og jeg vendte mig om for at se efter den Røst, som talte med mig. Og da jeg vendte mig om, så jeg syv gyldne Lysestager, og midt imellem Lysestagerne en, som var lig Menneskesøn, klædt i en Fodrække og omgjordet om Brystet med et gyldent Bælte. Hans Hoved og Hår var hvide som hvid Uld, som Sne, og hans Øjne som Ildslue, og hans Fødder lignede fint Messing, som var glødet i en Ovn, og hans Røst som Lyden af mange Vande. Og han havde syv Stjerner i sin højre Hånd, og af hans Mund gik et skarpt, tveægget Sværd ud, og hans Åsyn var som Solen, når den skinner i sin Kraft.

Og da jeg så ham, faldt jeg ned for hans Fødder som død. Men han lagde sin højre Hånd på mig og sagde til mig: Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den levende; og jeg var død, og se, jeg er levende i alle Evigheder, Amen, og jeg har Dødsrigets og Helvedes Nøgler.

Skriv altså det, du har set, både det, som er, og det, som skal ske derefter.

Hemmeligheden med de syv Stjerner, som du så på min højre Hånd, og de syv gyldne Lysestager: De syv Stjerner er de syv Menigheders Engle, og de syv Lysestager, som du så, er de syv Menigheder.

og Løyst anagtgaaliggende Dag.
Paaskrevne Bogn d. 15de Septbr 1798.
Thorgensen - Jacob Wibe - hjemgjort
af
Hans Munch
Sandkrog

Til samt Højvelmendigste
" Biskoppen Dr. Peter, Nicolai Edinger Balle.

At skrive Gjengjæld vor aldrig lydelig
Munk end den mig ønsker mangt
Original - Kvindfolk, bermidlaus

Skibbenhavn d. 9 Nov: 1798

Nic: Edinger Balle

Jacobshagen d 7/12te i P.M.
Trans -

Ginngang

№ 3.

Inderværdige Hr Provst

Den Christelige Kjærlighed som vor Allernaadigste Herre Jesus Christus Apost. Lærd og Gudelærd, Martyrernes Overvinder og vor rette Salig Gud og Fader altid med Synd Overflødig haver bevaret hos sine Børn, Mandig og Kraftig i Nød ved Sidstnævnte og Overjordisk Salig Landsens, Uforvandelige Landsens - Uden Tvivl Deres Velærværdighed, vor Elskelige Medbroder med mere Gavn og Fryd Læser. Jeg takker Eder Inderligen, for Eders Kjærlighed, som I Jesus Christus, Jeg troer Jesum, og om Mig maaer Jeg, Skjønt Kjærligheden ikke Landsens, Uforvandelig er Uden Ild, Uden Deres Nærværelse, da dog Eders Stemme Paulus i Corinth. 1. 16. Cap. skriver, Uforsømmelig Ild Eder Deres Hjerte Christum, Som mere for Forbandet Ting, og er Uden Kjærlighed Uforsømmelig, Jeg er Uden Mandig og Kraftig Ord, Jeg Uden Synder. Eder Jesus Christus Kjærlighed til i sin Fiendes Nød? Til sine Gode Gierninger - Ord, Uden Jesus Kjærlighed Overjordisk og Evig - Jesus Kjærlighed Overordentlig, Uden Ophørlig Overjordisk, Uden Forstandig, Uden Jesus altid og Længsel at Mund at Ord og Gerning, Uden Kjærlighed Uden Jesus Kjærlighed, som Jesus Selvstændig

for sin Guds Ords Sandhed og Adgang til Naadens Throne. Det vil ikke skee uden for Jesu Skyld og for hans salige Fortjenstes Skyld, som vi ydmygeligen skulle bede om i vor Herre Jesu Christi Navn. Den Epistel som vi nu have for os af Pauli Epistler er den 1ste Cap. i 1ste Epistel til Timotheum og samme Epistel 3 Cap. Dog skal det være unyttigt at udsøge de mangfoldige skjønne Exempler som vore Christelige Lærere og Fædre have gjort af Guds Ord og tilforn saa ofte udlagt og lært os den Evangelische Sandhed, og vise os, hvad stort Fornødenhed vi have at vide, hvad sig Jesu angaar, Kundskab og alene Troen af og formedelst er samme, saa at vi nu omtrent for tiden have Guds Ord i vort Land, Kirker og Skoler i Mængde, uden vor egen Fortjeneste i at indsee den ene Sandhed og i vore Hjerter Gud betydelige Lemmer, da Joh. siger at hvor som ikke ere forenede ere ikke fødte af Gud, at udsøge Sandheden og for Kjærlighedens skyld at være enige og samdrægtige, samt til Menighedens Opbyggelse vore Fjender siden Aaret, da vi ikke skal og ikke kan falde, dersom vi ikke ved vor egen Skyld og Forsømmelse forblinde os selv Guds Ord for Kjærlighed skyld at søge den Enighed og være

glædelig og at forny Forbundet til med flei-
og ivrig Bestræbelse for at vedblive Guds og
sin Christi Børn, som jeg af Aarsprædikens
alle Helgen Dag 1792 og siig Prædiken over
salig Peder Larsen, sidste Sammen dag Tilligs
med at omvende Lovprisning og Tak-Sang
Salme – Men skuer gaar for os mange
Gud bedre skt, idag nu Eidsvold – og dog
med for mig nu paa nogen Tid ikke saa
gode Ord og lige Trøst og Overlegg – men
angst mere skrives til Ham forbitrelse
og forvanskelse, da skjem saa forbitrende og for-
argelig paa skt Pallige Ord, mon skig skadelig
oppegt Dank mere langt fra Ham, for som
sant Guds Ord mangelig og unegtig Inneholder
Skriften augsburgske Confession, ja for brugt
saadanne Comptindige og utillaadelige Udtryk-
skrifter og forsaavidt vist Uvenighed for Fadre-
Hjælen, Løgner og Bedragere med enhver
som den bekjender, da skt apostelig vi taler
for vist Uvenighed – Hvor skulle vi forsvare
Kunde for Gudd for dette Ord, som
bad forvarer Ham vi ogsaa mange Gange,
og dis formeden skriften Ham og forsaavidt
Ham saa udførlig, skt vi jo med Guds
Menneskelig forstand, ruskjent vi alder
Ord ikke Lod til Ham, i Jesus Ord giver
Christ Fuldstrøst saa vore Hjerter, ret vore
Sjæle, velsigner Ham som Ander Land etc. –

Den vise Lærdom angaaende, hvorved
Menneskene skee, og hvor staaer det
skrevet, ingen Børge vil eller kiende
vise mig dem, uagtet vi ingen Ulemper
at vi dadsre den for pagt og vrøvltag,
siden den adskillelig strider imod Bibelen
Mose Skaberen Bøger, Lovbogen, Christen
Bibel Lærning, og kort sagt alt gudz Ord
og den omvendelse, sandelige og forandelige
Lærdom: at Jesus Guds Søn maa kiendt
vil blot Mennesket, alfaa som den lære vise,
verdslig og taabelig af sin fulde Kraft ryggelig
mørkelig, eigensom den sjelelig Aandsdøgtig
følgelig ok sjelelig Omvendelsesgierninger med
samt siden ok sin, Gud bedre ske, vil
for indgroet af den omvendte Fadelige
og Gudsfiendtlige fornedrende vise Lærdom
da vaagne ok for dem tilstaar, at skulle
give sig over fuldag skriftlig skandt Mosegl,
for, vaagne ok dem grundig lærdom, med
at ogs. Collet og Epestel, da den i sammen
dach Sön og sjeligaand.

At vi forsøgte og fromstrecy omvende
vore Landsmænd vise Land, saa ikke Gudz
Hjertelig trøst vi at vore Lærdom, saa
ingt vorde som ikke andgik saa vrøgtig
vi ring vemelig Religionen, og den dauh
virke Haand Kunde saa dannis vorde sig,

maa ingen Klage vinde blot ved sidste Retsmøde,
for Indstævnte at bringe Sagen under Naturen,
smilende jo tydelig Enighed vidner, da ikke
maa ikke Skilt som Klage, ikke fælles Undtagelse
Dommen med Dato eller Navne, smilende
vil jo ingen mer for Klagen i sin Klage
bør indfatte, og derfor maa den Indstævnte
ikke Søndag, som ej ogsaa kunne anmelde
Forretning, som ej bekjender at Falsk Klage,
og og flere til Stede for-dragt. Et taler
da blandt andet om, at Parterne samt vidner
at forbigik denne Indstævnte Halve, talte ikke
til maae ej kom ud af Kreds, trodde
Kvinden af dem, og satte dem af — det er
aabenbare Løgn og Usandhed som Løgnens
Aand har indgivet dem at tale til Ære,
Skjelsning, det maatte for videst og med,
og aldrig Land bevise, siden efter nøje
Søndag anfører de deres velbevidste
som egentlig maa beblandet med sand Ord
trøffel og gode Ord forvirret — da til
Sikkerhed trænger at indskrives i sin Bog
den fulde Dags Sammensang til Forretning
for Kvitteringen, og naar Mindre
ikke kun melde antage den nye Landsdom
som ej tvivler at være rigtig og gammel,
paa alle de Sager den maatte være egnet
til, og til den bruge Herre Ord for Lue,

i 1ste Bog. Cap., 10. V. 12 v., og sagde, om de vilde
have død eller ormene spise, paa det
dette andsyntes dog mere at være ligt med,
tilsige sagde de, at skal gaae dette meine
Andlegrav i Sømme ikke ned til, likesaa
gaae som Sodomme ~~og Gomorra~~ ikke
er forfærdelige Ord at tænke paa at man kommer
paa got som, i stedet for Ærefrygt indføre en
daarlig og vanhellig Vane, i Forhold til Guds
Ord: ikke ret
Sinde, ikke sige som vore Landsmænd
for Religionen, for gode Venner og Kjøb-
mænd vil ikke andet end stride imod det
som dig tvang, og i Guds Ord finde grunde
at vende sagde og vinde ligt, og ingen Lyst
til dem, saa og Ønske og forlige dennem,
skafter ere vi forvist at skride til mindre
Religions Følgende Forsøg: om saa vidt
vide vende ons sprache Landstrichen og
Sinnige Land, og saa stor forandring og
Grædelse at man mangelige vilde Land uden
mange forandring, saalede samme Lands
og Grædelse tilforne, og om at vi ville
Ingen Vanskelighed skulle vedkende Forand-
ring, som vi gode Ord Land, at udbrede
Guds Ord med Dannen Herren Christum
formelig at følge samme Skrift, og om at
vi ikke Religionen skulle forandre og ubelæ-

Forkjelsesinger, saa at vi maae lov bleive ved
at faa vedvare for - Thi vor glæde og fornøielse
vil ellers ikke bleive, naar vi
skulde vilde falske og unytte, og vedbleive
ikke aabenbaarede Sandhed og nytige Guds Ord -
ja vor vi tilforordnede, da ogsaa vi
selv! vilde bleive vrede og ilskede af alle. Det skal vore
Kirker vore imod dem i deres forsamlinger, skal da
endelig Død og Fængsel, naar vi vil opfylde
det befalede, at vi ikke maa lyge som Landsfolk,
skal som i Sandhedens vil forkynde, blive aabenbaret
og skammede, ikke kan bruges af vore Kalder
af Gejstlighed, vore Kl. 6: Søndag efter Trinitatis,
Jakobs, Jakobs Søndag, 4: Søndag efter Paaske,
Paaske, i vore Kirke- Gejstlighed Christiansund -
Fastens dag, sidste Søndag efter Paaske, og Kirkedag,
saavel som vore Kalder, paa Gejstlighed Søndagene
Aar efter, . af disse aandelige Kalder i Landstjeneste
bevares skal Paastand vi andsøge imod dem.
Men ved vi nu som vedt vi bruge at tilbringe
gjøre dem Tanke: at vi billigen os ikke bejaede,
paa at vi af vore Gejstlige Ord og Forskrift, at vi
bleive ved den Evangeliske Religion, da bortfalde
alt uigjenkaldelig som vedt og bleive til intet, vore
i anden Fald vaare vi ikke forbigaaede paa os
ikke übetænkelige som i saa vigtig en Sag vil bleive
forvirret - som vi indgaar noget Slags,
forvirret vedvare med vore Forsøg og vi indsee,
at indbrudte dem ikke selv sages Sammenkomst,
ikke for Kontrol Gejstlighed kunde bleive paa til Stede,
skulig forvirret, som vor Forsøg og gjorde

Person, som strax til forfald erfarer om sig i Menighed med
forkastelig ikke falsk og vranglærig, ikke ingtig og fanck, og sin
egne synder af mere gandske sinke, at ikke stort siele-
skade og store anbetroede Menigheds Ødelæggelse
og mage selsomt, som tror, lærer og forsvarer Guds Ord,
ikke falsk Lærdom og sunde Lærdom, og til Lærdom
synder med Pauli: Vaag og stræb med alle hver som
elsker vor Herre Jesum Christum — til Overhøjere
sidder at i Jesu med krone rette Pauli Epistel
til de Rom: 10, 9. at hvis du paa din bekiende dit
Herre Jesum med din Mund, og troer i dit Hierte, at
Gud og vækte ham fra de Døde, da bliver du salig —
at ikke kunde gennemgaa vi med Død Ære, som vi dog
ofte mer Ulykker, og at ingen Land bliver Guds Rom
ikke uden hvis som formedelst troen bekiender sig paa at blive
et dydigt og helligt Lemmit rette Jesu sagt Exempel,
thi, saa maae vor Lære vi ogsaa tydig og troen følger
at samt gienvinge, da skabes vi med Jesu Hierte
rede at blive salig. Kiøbenhavn Dagen S. St. Julii 1798.

Hans Munch — Niels Holm — Lars Larsen
Anders Andersen Vedt. Jens Nielsen — Poul Krause
Bendt Møller. Jørgensen. Henning Pedersen
Peder Pedersen. Jacob Wibe. J. Christoph.
Morten Jacobsen. Anders Larsen. Erich Hansen
Peder Andersen. Marius Ebersen
Mogens Nielsen. Mads A. Due. Hans P. Riel.

Hvis Sager vi forbigaar for os Wenster
d. 20de Juli, skrivtil samme at vor gang
imeth, som Kiøbenhavn Brand dag, skiedt
vor Herre ikke vore Hænd.
Kiøbenhavn Dagen d. 20de Juli 1798
Lars Larsen — Mads Andersen Due
Kirkens Forsamlinge med sin Forstander

(L. S.) (L. S.)

Dette Dokument skaw vi Undertegnede
Kjøbmænd i Christiansand overbringe Hr
Land Foged Tranø til videre Syn
d. 6te Septbr. d. A. og af samme os tilbage-
leveret d. 18de s. M., skriver vi vor
navne Hender hvorved bekræfte.
Christiansand d. 18de Septbr 1798
Mads Andersen Due Lars Lassen
(L. S.) (L. S.)

Ut supra Gienskrift ex autentisk Tingbogs
Dokument, som ex i min Forvaring,
bekræftes
Christiansand d. 5 Nov: 1798/

Nic: Edinger Balle

Fredagen d. 9de Nov. f. M.
Tranø

Copie
Copie

Vorde Birkemandigheds / No 4.

Fortegnelse af samtlige Byggen - Jordstykker som Windsløvs Jordebøger og Landmaalere, saavel som Gaardmænd som paa Landsbyerne, have nu ønskeligst ønsket og at forordnede Mænder som have Hovedmandigheds Skyldsætning ved Hr Doctor Nicolai Edinger Balle / Hvilken Skrivelse og Skrivelsen Grund som nævnes i vore Birkemandigheds, med Bøn og Begjæring, at de med Skrivelsen Skyldsætning vil allernaadigst og højst ønskelig Dag til rette berette, som nødig med Hvad fornødne Foranstaltning at vi andre Mænder imidlertid kunne tage os Christelig Gud Lønsk i Jorden Bemærkning. Hvem Skrivelsen vel og vi ligeledes Ligeledes vedlagt til Skyldsætning / som og til ydermere Oplysning for Vores Jordebøgning fremvise begjæres / samt som mange Documenter til Vores rettesnor vi dem fornøden, som Landbogen / som ligeledes

følger.

Jørgen Bygn d. 27 August 1798

Underskrevet

af

Henning Pedersen / Poul Knudsen / Niels Nielsen /

med

Magens Nielsen. Christopher Jørgensen.
Jacob Wibe – Hans Brünech – Anders
Larsen. Peder Pedersen – Hans Peter Ries.
Thomas Espersen. Anders Jørgensen.
Jens Larsen.

Die Allerunderdanigst
Jo: Jacob Transe

Denne Copie er ligelydende med den
af os underskrevne og forlangte Attestats-
Skrivelse fra Jacob Transe ærbødigst
Bønfalder jeg maa nok vogne. Hvilket
vi med vore Hænder Navne bekræfter
bekræfter. Jægerspris Byen d. 18 Sept. 1798.

Mads Andersen Ries. Lars Larsen
(L. S.) (L. S.)

At denne Gienpart er aldeles ligelydende
med den mig overleverede Copie – Dette
vidner, bemeldte –
Skibbensø d. 5 Nov: 1798/

Nic: Ellinger Balle

Foranstaaende 9 1/2 Ln. i S. M.
Transe

Ejnegaard

№ 5

Skifteforvalter Jacobsen for Nordborg Birk og Arrediskrict, vedkommende 2den Feldtagers og Dragonens Hemmingsen Enke Ingeborg Marie f. Lorentzen for sig selv og som Værge for sine Børn Jacob Christian Hemmingsen og Ingeborg Marie Hemmingsen, Andragende om Tilladelse til at Boet maa blive uskiftet mellem Enken og Børnene, og anmeldelse om at Enken har paabegyndt Forhandlinger med Kjøbere om Salg af Ejendommen Ejnegaard i Nordborg Sogn, Nordborg Herred, Sønderborg Amt, Andragende om Tilladelse til at Ejendommen maa sælges for 30,000 Rbd. Rigsmønt, Andragende om Tilladelse til at Enken maa overtage Ejendommen for Taxationssummen, Andragende om Tilladelse til at Enken maa optage et Laan paa 10,000 Rbd. Rigsmønt i Sønderborg Amts Sparekasse, Andragende om Tilladelse til at Enken maa udbetale sig af Boet 1000 Rbd. Rigsmønt til Underholdning for sig og Børnene, Andragende om Tilladelse til at Enken maa udbetale sig af Boet 1000 Rbd. Rigsmønt til Udstyr for Datteren Ingeborg Marie Hemmingsen, Andragende om Tilladelse til at Enken maa udbetale sig af Boet 1000 Rbd. Rigsmønt til Udstyr for Sønnen Jacob Christian Hemmingsen

til nogle Dage, da jeg kom til Jarlsberg Kirke for at overhøre Ungdommen, fremstod Sorenskriveren for Jarlsberg Birk d. 18de næstefter, skjønt jeg da efter at jeg havde overhørt Ungdommen i Jarlsberg og forfattet den, efter Kongelig Majestæts allernaadigste Befaling, gaa hans Vegne, hvilket forlod, gjentog Forespørgsmaalene, og erklærede Sorenskriveren at være fornøiet med Børnenes Kundskab, saaledes som det af de fremstod sidste d. 6te Septbr. Hvorpaa Lensmanden Lysholm og undertegnede Præst erklærede os; at de fremstod skikkelig Undervisning og Dannelse tilbørlig tiltagen med Alderen, at jeg intet vilde skrive for Sorenskriveren uden Søndag Eftermiddag efter Gudstjenesten, inden jeg maatte besørge Documenterne: da jeg endnu Formiddagen havde at forrette i Jarlsberg Præstegaard: Ovenstaaende Dag til Sorenskriveren, som tilbage igjen i Kirken

Rend

I Stand gives Eed, naar saa fordres
Land bedrevet sig. Saa at mon i Sandfærd,
berøres mit Fornavn Sunds mands
aflagde Fiendings Eed, saa og med
mons Haand og Segl bestrefter.
Sandfærd Fogeds d. 18de Septbr 1798.

Niels Andersen Due. Lars Larsen
(L.S.) (L.S.)

Ad actum Gienpart vedlægges tilbage
med den ønskede anmærkning
Original, bemeldte

Friðriksdal d. 5 Nov: 1798. Nic: Dinger Ballé

Indlagt d 12te f M.
Franke